



ზურაბიშვილს ბანირავენ ისინი, ვინც დღეს თანამებრძოლებად ვიარნია!

3

თეიმურაზ ძორიძე

შეუხვეთ ბაზარს ჩანითლის უბეზრობაზე და ხოშტარის ქალწულობაზე!..

3



სტივ კოპენი

ყოჩად,
„გაბობრებო“!



ჯო უილსონი

ნაპო მესხია

სიმაართლა აფხაზეთზე, ანუ იმაზე, თუ როგორ გასხვივდა იგი

6-7

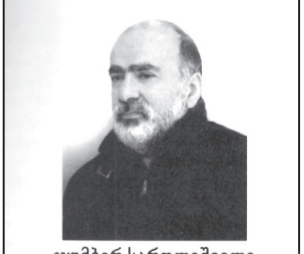
ვიქტორ რცხილაძე



მშვენიერება და სიმახინჯა

4

მწერლის სეკუნდები



ჯუმბერ სარღლიშვილი

საბას სრემლები

8

ზატრიარქის დაბადების დღე

92



ჩვენ
ცოცხალი
შვიდანი

აღიღუბი

უწმინდესა და უნეტარეს,
სრულიად საქართველოს
პატრიარქს
ილია II-ს

გარყვნეს,
ნაბილწეს,
გაასხვისეს ცაყა და მიწაც!..
დაცუნდრუკებენ იქით-აქეთ
„ერის მამები“...

– ვაი,
ქვეყანა სოციაგრემის ქარვასლად იქცა!..
გულმონყალობა,
სათნოება შენი რომ არა,
და ნუგეშის სარიგებლად
მარად მზაობა,
– მე
ძვლებს გროვას,
ნაცოდელთა ხორცის ტომარას,
ვინ მაღირსებდა შენთან მჭობას,
შენთან საუბარს?!

– ალილოუა!
ქრისტეშობას ზეიმობს ხალხი!
ამინ, უფალო,
ვერ ნაშალონ ჩვენი ჯილავი!..
...მოღის ყმაწვილი,
ავთანდილის მწყაზარი სახით,
ნინო ჯვრით ხელში,
საგალობლით და ჩიჩილაკით...
– ეშმანოელ!
ემშანოელ!
იმედო ქართველის!
შენს ეპისტოლეს გულზე ვინერთ,
შენ სიმბოლოთ ვათლილს!..
ნარუძეს მამულს უფლის რწმენით,
მაცხოვრის ხატით,
და სამი სიტყვით,
სამი სიტყვით ილია მართლის!

რეზო ავაშუკელი

შვიის ვარსკვლავი
მელეგემის იისფერ ცაზე –
– ცოდვის ამხსნელი,
აღამის ძის ცოდვის გამშვები!..
...მოღის ურემი,
თოვლისფერი შროშნებით სავსე,
და ხილის ხონჩით
მგალობელი გუნდი მავშვების...
გადაბიძინდა სათლის სხივით
მოელი ქალაქი: –
–სარკმელი სარკმელს შესცივინებს –
ყრმა იბადება!..
...ხარ
შენიული შენს სამშობლოს
როგორც ზეარაქი!
– ქართველი ნათელი,
შენლა შერჩი მამულს თავდებად!..
იქნებ შემორჩა სულის ლუსკუმს
სმარადის წვეთი,
რომ ვაღმეფნერო
საკარისი, შენი, სტრეიონი!
– მოდებე დავითის,
არაერთხელ აღმდგარო მკედრეთით,
აღივვენ თვალნი,
კვლავ იხილე იეროქონი!..
არა,
არ იშლის უხამსობას
მიწყვი, რეგვენი,
– ხორცსაც და სულსაც
„სამარყანდის“ ყალით მორთავს!..
შთამომავლობის
გადარჩენა თუ ვერ შეეძელით –
– „ნუცა დაუყრით,
ნუ დაუფენთ მარგალიტს ღორთა!“
და რაც აქამდე მოიტანა
ყრმა წვალუბით,

ამაჟული, ენა, სარგმუნოება!



ბილთცაში ქრისტეშობას!

12



ირაკლი კობახიძე: პატრიარქის ღვაწლი სინათლე იქცა...

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი კობახიძე სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარეს ილია მეორეს დაბადების დღეს ულოცავს. „თქვენო უწმინდესობავ, დიდი სიყვარულით და პატივისცემით გილოცავთ დაბადების დღეს. თქვენი ბრძნული წინამძღოლობა, სულიერი ძალითა და სიყვარულით განმსჭვალული მოღვაწეობა იქცა იმ სინათლედ, რომელმაც ჩვენი ხალხი ურთულეს, გამოწვევებით აღსავსე ათწლეულებში გამოატარა. დაე, კვლავ დიდხანს არ მოგვაკლდეს თქვენი ლოცვა-კურთხევა. ვისურვებთ დღევანდელობასა და ჯანმრთელობას ჩვენი ქვეყნისა და ხალხის საკეთილდღეოდ!“

მიხეილ ყაველაშვილი: თქვენი ღვაწლი უმჯობესებს ქვეყნის განვითარებას

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი მიხეილ ყაველაშვილი საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს ილია მეორეს დაბადების დღეს ულოცავს. – ვულოცავ ჩვენს პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარეს ილია მეორეს იუბილეს. თქვენი უწმინდესობავ, ფასდაუდებელია თქვენი ღვაწლი მართლმადიდებელი ეკლესიისა და ქართული სახელმწიფოებრიობის განმტკიცებასა და აღორძინებაში. სამაგალითოა თქვენი ცხოვრების გზა ქართველი ერისთვის, თითოეული ჩვენგანისთვის, განსაკუთრებით დღეს, როცა ქვეყნის გადარჩენის გზა ცდებდა პოლიტიკას და ხსნა სულიერებასა და სწორ ღირებულებებშია. თქვენი უწმინდესობავ, თქვენ მამინ აირჩიეთ ქრისტეს გზა, როცა ეკლესიას დევნიდნენ და თქვენი სიმტკიცით, რწმენით, სიმშვიდით და კაცთმოყვარეობით შექმნით ერთი რწმენა და მადლი გაგემრავლებინათ. თქვენი დაუღალავი მოღვაწეობა ქვეყნის და ეკლესიის წინაშე გვაძლევს ძალას, მყარად ვიდგეთ ჩვენი ქვეყნის ინტერესების სადარაჯოზე უფლის და თქვენი ლოცვის იმედით. თქვენი უწმინდესობავ, ვისურვებთ მხნეობას და დღევანდელობას! მჯერა, თქვენი ლოცვა შეგვეხვევა ჩვენი ქვეყნის განვითარების გზაზე!

შალვა პაპუაშვილი: ჩვენ ბედნიერები ვართ, რომ ურთულეს ეპოქაში გვყავს ეკლესიის მშვიდი და ბრძნული მმართველი, რომლის ლოცვა და კურთხევა თან გვიძღვის ჩვენი ქვეყნის გაძლიერებისა და განვითარების გზაზე.

საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე შალვა პაპუაშვილი სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარეს ილია მეორეს დაბადების დღეს ულოცავს. „სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს ილია მეორეს ვულოცავ დაბადების დღეს! ჩვენ ბედნიერები ვართ, რომ ურთულეს ეპოქაში გვყავს ეკლესიის მშვიდი და ბრძნული მმართველი, რომლის ლოცვა და კურთხევა თან გვიძღვის ჩვენი ქვეყნის გაძლიერებისა და განვითარების გზაზე. ვუსურვებ ჩვენს პატრიარქს დღევანდელობას ჩვენი ხალხის საკეთილდღეოდ!“ – წერს შალვა პაპუაშვილი სოციალურ ქსელში.

ირაკლი ღარიბაშვილი: სიმტკიცისა და უმუდრობის სიმბოლო

პარტია „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე ირაკლი ღარიბაშვილი სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარეს ილია მეორეს დაბადების დღეს ულოცავს. – გულითადად ვულოცავ ჩვენს პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს ილია მეორეს დაბადების დღეს! განუზომელი და ფასდაუდებელია მისი უწმინდესობის ღვაწლი საქართველოს, როგორც დამოუკიდებელი საქართველოს ფორმირებაში, ქართველი ერის რწმენის, კულტურისა და ტრადიციების შენარჩუნებაში. უახლესი ისტორიის მანძილზე გადატანილი მრავალი ქართველისა თუ განსაცდელს უამს, ქართველი საზოგადოება სწორედ უწმინდესს – სულიერი სიმტკიცისა და უმუდრობის სიმბოლოს შექმნა დიდი იმედით. ვუსურვებ ჩვენს პატრიარქს ჯანმრთელობასა და დღევანდელობას, რათა ჩვენი სიბრძნით, სიმშვიდითა და სიყვარულით კიდევ მრავალი წელი უწინამძღვროს ქართულ ეკლესიას!

ბიძინა და ეკატერინე ივანიშვილები: აღამიანთა სიყვარულის, სიბრძნისა და თავმდაბლობის მაგალითი

ღმთი პატივისცემითა და სიყვარულით ვულოცავთ მის უწმინდესობას დაბადების დღეს. ვუსურვებთ მას ჯანმრთელობას, დღევანდელობას და საქართველოს მართლმადიდებლური სამოციქულო ეკლესიის მესაჯედ მრავალი წელი ყოფნას, – ნათქვამია ბიძინა და ეკატერინა ივანიშვილების მისალოც ტექსტში, რომელსაც „ქართული ოცნება“ სოციალურ ქსელში აქვეყნებს. „დღეს სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსს, მიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტს, უწმინდესსა და უნეტარესს ილია მეორეს, 92 წელი შეუსრულდა. განუზომელია მისი უწმინდესობის ღვაწლი ქართველი საზოგადოების სულიერი სიმტკიცის შენარჩუნებისა და განმტკიცების საქმეში. ფასდაუდებელია მისი შრომა და თავდადება – აღსაყდრებიდან 47-ე წელია, რაც ჩვენი პატრიარქი ქართველი ერის ერთობის, თვითმყოფადობისა და ღირებულებების სადარაჯოზე დგას. ჩვენი სამშობლო, სხვა მგერ მახასიათებელთან ერთად, იმითაცა გამოირჩეულია, რომ სულიერ წინამძღოლად სწორედ აღამიანთა სიყვარულის, სიბრძნის, თავმდაბლობისა და მაღალზნეობრიობის ცოცხალი მაგალითი – ილია მეორე ჰყავს.“

ქახა კალაძე: დიდია ილია მეორის როლი ქართველი ერის სულიერ ცხოვრებაში

თბილისის მერი ქახა კალაძე სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარეს ილია მეორეს დაბადების დღეს ულოცავს. – ვულოცავ ჩვენს უსაყვარლეს კათოლიკოს-პატრიარქს, უწმინდესსა და უნეტარესს ილია მეორეს დაბადების დღეს! დიდია ილია მეორის როლი ქართული მართლმადიდებლური ეკლესიის განმტკიცებაში, ქვეყნის განვითარებაში, ქართველი ერის სულიერ ცხოვრებაში. პატრიარქისადმი ქართველი ხალხის უსაზღვრო სიყვარული კიდევ ერთი დასტურია იმ ღვაწლის, რაც უწმინდესს მიუძღვის ერისა და ქვეყნის წინაშე. ვუსურვებთ ილია მეორეს ჯანმრთელობას და დღევანდელობას საქართველოს საკეთილდღეოდ!

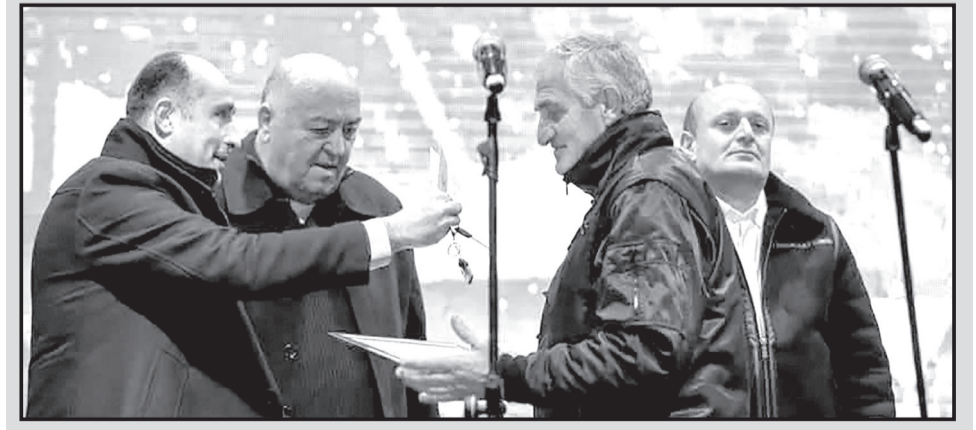
მინისტრმა თბილისის ხანდაზმულთა პანსიონატის ბენეფიციარებს შობა-ახალი წელი მიულოცა

ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა მიხეილ სარგაძემ თბილისის ხანდაზმულთა პანსიონატის ბენეფიციარებს შობა-ახალი წელი მიულოცა. მინისტრი ბენეფიციარების საცხოვრებელ პირობებსა და საჭიროებებს გაეცნო. მიხეილ სარგაძემ აღნიშნა, რომ ხანდაზმულთა ბრუნვა სახელმწიფოს ერთ-ერთი პრიორიტეტია და ამ მიმართულებით მუშაობა აქტიურად გაგრძელდება. „განსაკუთრებულ პატივისცემას იმსახურებენ ისინი თავიანთი დამსახურებით, თავიანთი გავლილი ცხოვრებით, უზარმაზარია სიტომა, რომელსაც ისინი გვჩუქნიან. მიხდა ყოველივე საუკეთესო, დღევანდელი, მტკიცე ჯანმრთელობა და რა თქმა უნდა, ბედნიერება ვუსურვო თითოეულ მათგანს. აქ მყოფ ჩვენს დევნილ ბენეფიციარებს კი ვუსურვებ, რომ მალე აფხაზეთში ემასპინძლოთ“, – განაცხადა მიხეილ სარგაძემ. მინისტრთან ერთად ხანდაზმულთა პანსიონატში მისი მოადგილე ირინე ნაქაძე და სახელმწიფო ბრუნვისა და ტრეფიკინგის მსხვერპლთა, დაზარალებულთა სააგენტოს დირექტორი რუსუდან კობახიძე იმყოფებოდნენ.



თერჯოლაში 12 უსახლკარო ოჯახს ბინები გადაეცა

ამის შესახებ სახელმწიფო რწმუნებული იმერეთის რეგიონში ლევან ზალკალიანი სოციალურ ქსელში წერს. „ახალი წლის ჯადოსნურ დამეს ოცნებები ხდება. დღეს თერჯოლაში 12 უსახლკარო ოჯახს სახლის გასაღები გადაეცემა და ახალმოსახლეობა მივულოცეთ. თერჯოლის მუნიციპალიტეტში მოქმედი სახლდაზიანებული მოქალაქეების სოციალური პროგრამის ფარგლებში, 12 შეჭირვებულ ოჯახს დღეიდან მიეცემა საშუალება, იცხოვროს თბილ და კომფორტულ გარემოში. თერჯოლაში ამ სასიკეთო პროგრამის წყალობით ახალმოსახლეობა უკვე 41-მა ოჯახმა იხიმა“, – წერს ლევან ზალკალიანი.



შეუპოვებელი ბაზარს რეაქტიული უგებურობა და სოციალისტური ქაღალდობა, მეგობრობა!

მინიდან საქართველოში და მთლიანად ქრისტიანულ სამყაროში ჯერ კიდევ საბჭოთა დღეები სუფევს, ნება მიმოძიეთ, მილოცვით დაეინყოს – უდიდეს გამარჯვებას ვილოცავთ, ძვირფასო მომხრეებო თანამემამულეებო! თქვენ უკვე დაამყარეთ მსოფლიოს აბსოლუტური რეკორდი ქრისტიანული აქციების ხანგრძლივობის მიხედვით – 40 დღე!

შეგვიჯიბროს ვისაც უნდა, ვეროკავშირის თამაშებით – უსაქმური პარტიოტების პრინციპულიობით, თმინითა და გამძლეობით ვეროკავშირის საქართველოსთან ვერცერთი ვეროკავშირი მეგობარი უახლოესი ორასი წლის განმავლობაში ახლოსაც ვერ მოვა!

ქართველი მოპროტესტების მოთხოვნათა შინაარსზე, რაციონალიზმზე, პერსპექტივებზე და მათ უკან მდგომარეობის მიხედვით სხვა დროს იყოს. ახლა ორიოდ სიტყვა იმ „მეგობრობის“ განცხადებებზე ვთქვათ, ამერიკიდან რომ გვამუხათებენ. მანამდე იმის თქმაც ღირს, რომ ეს არ გახლავთ რაიმე ახალი და განსხვავებული – ბოლო ორი წლის განმავლობაში იგივე შინაარსის მუქარა-დარღვევები მათგან მუდმივად მოგვისმენია. კერძოდ, საუბარია უკვე ყბადაღებულ „მეგობარ აქტზე“, რომელიც აშკარად გვარამიას ოფისშია დანერგილი და რომლის აშშ-ის სენატში წარდგენა-მიღებაზე ამერიკელი „მეგობრები“ ასევე კარგა ხანია, გვეუქმებიან. ამერიკის შეერთებული შტატების კონგრესი შედგება სენატისა (100 წევრი) და წარმომადგენელთა პალატისაგან (435 წარმომადგენელი). ამ სოლიდური „კამპანიის“ ერთ-ერთი წევრი აშშ-ის დემოკრატიული პარტიიდან გახლავთ მისტერ სტივ კოენი:



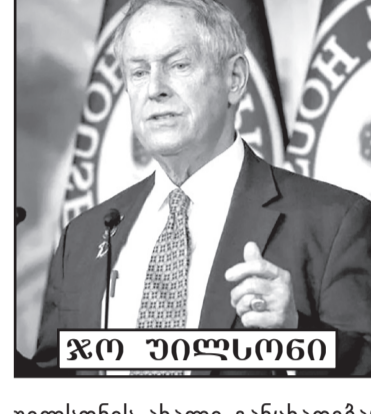
სტივ კოენი

ვევით არ მისხნებია. ვთხოვთ, თუ არ დაგეგმავთ, კიდევ ერთხელ გადავლოთ თვალი საკმაოდ სოლიდური ასაკისა და მრავალმხარეული ამერიკელი პოლიტიკოსის ამ მოკლე განცხადებას. კაცს რომ კორუმპირებულია, ძალიან დიდი და შეურაცხყოფელი ბრალდება წაუყენო, ამის დამამტკიცებელი უტყუარი, ვიმეორებ, უტყუარი(!) დასაბუთება უნდა გქონდეს! რომ გქონდეს კიდევ, დიდი და განვითარებული ქვეყნების მაღალი რანგის მოქმედი პოლიტიკოსები, ხაზს ვუსვამ – პოლიტიკოსები პარტიოტური ქვეყნების კოლეგა პოლიტიკოსების ასე უდიდრად მოხსენიებას უკიდურესად ერიდებიან. ზუსტად იგივე შეიძლება ითქვას მისტერ კოენის მიერ საქართველოს მმართველი პარტიის, „ქართული ოცნების“ აშკარად მიმსიტურ-ნაციონალური ტერმინით მოხსენიებაზე – „ქართული კომპარტი“.



ჯიმი უილსონი

გასათყობია, დაუჯერებელია ის ფაქტიც, რომ ამერიკელი პოლიტიკოსის საქართველოს სახელისუფლებო (სამმართველო) სისტემას უწოდებს „რეჟიმს“, ხოლო ქართველ პოლიციელებს – „ბანდიტებს“! ანუ ამერიკელი პოლიციელები, ამერიკელი მოპროტესტებულები, ამერიკელი მოპროტესტებულები, ხოცავენ კიდევ, არიან გმირები; ხოლო მათი ქართველი კოლეგები, პარლამენტის წევრებს



ჯიმი უილსონი

საკუთარი სიცოცხლის ფასად რომ იცავენ, ვისაც მომიტინგეები „მოლოტოვის კოქტეილებს“ ესვრიან და ცოცხლად დასაწვავად იმეტებენ – არიან „ბანდიტები“!

მეტი რა გვეთქმის. ალბათ, შენიშნეთ, რომ ორივე ამ გამომჩენილი პოლიტიკოსის გამოხატული ძალიან საეჭვოდ ჰკავს ერთმანეთს... დემოკრატია და მიფაროს, რესპუბლიკელი სენატორი დემოკრატიკან ან დემოკრატი რესპუბლიკელისგან არც იდევს მოიპარავდა და, მით უფრო – არც ტექსტს გადაინერდა. ერთადერთი ვარიანტი რჩება – ორივემ ხაზარაძე-ელისაშვილის იდეებით ისარგებლა და ტექსტი ორივემ გვარამიასგან გადაინერდა. თუ მესხიერება არ მოალოატობს, ოქტომბრის არჩევნებს უცხოეთიდან, მათ შორის, ამერიკის შეერთებული შტატებიდან ჩამოსული ათასობით წარმომადგენელი აკვირდებოდა. არაფის უთქვამს, რომ არჩევნები ჩატარდა „ფუნდამენტური დარღვევებით“, „ქართული ოცნების“ გამარჯვება იყო „შოკისმოგვრელი“, სალომე ზურაბიშვილი არის „ლეგიტიმური“, კახური „რეაქციონერი“ არის უგებური და ელენე ხოშტარია არის ქაღალდი...

უილსონსაც, კოენსაც და სხვა „მეგობრებსაც“ ალაპარაკებთ ერთი რამ – საქართველოს სწრაფად რეალური დამოუკიდებლობისაკენ. ვერა და ვერ შეგუებთან აზრს, რომ პატარა საქართველოს საკუთარი პრობლემების გადაჭრა საკუთარი ინტერესებიდან გამომდინარე გადაწყვეტა; რომ მას ჩინეთთან, ირანთან, თურქეთთან, რუსეთთან თუ ანდორასთან პრობლემების მოგვარება თავადვე, მეგობარ ამერიკასთან დაუკითხავად სურს და შეუძლია კიდევაც.

სულ ეს არის, რაც ჩვენს ოკეანის გაღმავლენაში „სადავო-ოცნებო“ ქართველი ხალხის გულ-ღმარული რომ გულწრფელად აინტერესებდეთ, ხაზარაძე-შაქაძე-გვარამიას იმედოდ კი არ დაჩაგრავდნენ, საქართველოში კომუნისტური რეჟიმის დასრულებაში მათგან ჩამოგრიდნენ, თავდაცვით ჩამოგრიდნენ, რამდენიმე „არაღმართობის“ ბრალდებით დასაჯდნენ და დასჯდნის ისე გააკეთებდნენ.



თიმოთეოს მორიქი 05. 01. 2025

„კორუმპირებული ივანიშვილი და მისი პარტია „ქართული კომპარტი“ საქართველოს რუსეთის კოლონიად აქცევს. რეჟიმის ბანდიტები არბევინ და აკავებენ დემონსტრანტებს, რომლებიც თავისუფალ და სამართლიან არჩევნებს ითხოვენ, რადგან დამოუკიდებელი დამკვირვებლები ამბობენ, რომ ოქტომბრის ბოლოს არჩევნები ფუნდამენტური დარღვევებით ჩატარდა. ქართველი ხალხი ტრანსატლანტიკურ გზაზე დაბრუნებას ითხოვს და ჩვენ მათ უნდა დავეხმაროთ. „MEGOBARI აქტი“ ამ დახმარებას უზრუნველყოფს, პუტინის მარიონეტების წინააღმდეგ სანქციების დანერგვითა და ქართული დემოკრატიისა და სუვერენიტეტის აღდგენის შემთხვევაში ურთიერთობების გაღრმავებით“.

■ „გვარამიას ოფისი“ შემთხ-

ქართომშობის საპარლამენტო არჩევნები ფუნდამენტური დარღვევებით ჩატარდა, ბრძანებს „მეგობარი“ სტივი და, მამაბიეთ, სულ ფეხებზე ჰკიდია, რომ ამ უმძიმესი ბრალდების დასადასტურებლად არავითარი მტკიცებულება არ გააჩნია. რაც მთავარია, საქართველოზე და ქართველ ხალხზე უანგაროდ შეყვარებული ამერიკელი კონგრესმენი ქართველი ხალხის უმრავლესობას „პუტინის მარიონეტად“ მოიხსენიებს. ზუსტად იმავე თემაზე, ჩვენი ერთი კიდევ უფრო ძველი მეგობრის, აშშ-ის კონგრესის ე. წ. „შელსინკის კომისიის“ თავმჯდომარის, რესპუბლიკური პარტიის წევრ ჯო



„ოპოზიციისთვის კი აღინიშნა, რომ შენობაში ყოფნა-არყოფნა არ არის საკვანძო, პოლიტიკური მნიშვნელობის ფაქტი – პოლიტიკური პარტიისთვის და აღმარებისთვის ზურაბიშვილს შეიძლება კომუნდის უსხოთო, კონკრეტულად საფრანგეთში“; – ახა შეაფასა ანალიტიკოსმა რამაზ საყვარელიძემ For.ge-სთან ინტერვიუში სალომე ზურაბიშვილი მიერ ორგანიზაციის სახელის დატოვება.

ზურაბიშვილს განიკარგონ ისინი, ვინც დღეს თანამებრძოლებად მიიჩნია!

* * * – პრეზიდენტობის ვადის ამონურვის შემდეგ, სალომე ზურაბიშვილთან დაკავშირებით რა პოლიტიკურ გეგმებსა და პერსპექტივებზე შეიძლება ვისაუბროთ? რამდენად არის შესაძლებელი მან ახალი, პოლიტიკური პარტია შექმნას?

– ქვეყანას არ მოუხდებოდა კონფლიქტური სიტუაცია იმასთან დაკავშირებით, შენობაში უნდა იყოს თუ არა სალომე ზურაბიშვილი – ოპოზიციისთვის კი აღინიშნა, რომ შენობაში ყოფნა-არყოფნა არ არის საკვანძო, პოლიტიკური მნიშვნელობის ფაქტი. პოლიტიკური პერსპექტივა იმისა, რომ შექმნას პარტია და ჩაუდგეს სათავეში გარკვეულ პოლიტიკურ ჯგუფს, იქნებოდა ქართული პოლიტიკური სივრცის თვალსაზრისით პერსპექტივა, თუმცა ზურაბიშვილისთვის მხოლოდ ქართული პოლიტიკური სივრცე არ არის, ალტერნატივა მას შეიძლება ჰქონდეს უცხოეთში, კონკრეტულად საფრანგეთში.

იმ შემთხვევაშიც, თუ ის უცხოეთში გააგრძელებს ცხოვრებას, მისი გადაწყვეტილება სწორი იყო, მაგრამ ვფიქრობ, რომ მნიშვნელოვანი როლი შეასრულეს უცხოელმა

მრჩეველებმა, მათ შორის იმათმა, ვისთანაც შეიძლება ზურაბიშვილმა გააგრძელოს ურთიერთობა – მეონია, მათი რჩევა იყო, არ გაეჭიანურებინა შენობაში ყოფნა.

საქართველოში მისთვის პოლიტიკური ჯგუფის შეკვრა რთული იქნება, რადგან მას აკლია პარტიის შექმნის დადებითი გამოცდილება, ამასთან, მეგობარი კონკურენტი. რაც უფრო მეტი დრო გავა მისი პრეზიდენტობის ვადის ამონურვიდან, მას უფრო მეტად შეუტევებს, რადგან მიგნით არის კონკურენცია და ახალი ლიდერის შემოსვლა მათთვის მისაღები არ იქნება, შესაბამისად, არც მარტივი იქნება ახალ ლიდერად ჩამოყალიბება. ამიტომ მეონია, რომ ზურაბიშვილი ქართულ პოლიტიკაში დარჩენას დიდად არ მოისურვებს.

– ზურაბიშვილის თქმით, აპირებს მიზნების წარმომადგენლებსა და რეგიონებში იმ ადამიანებთან შეხვედრას, რომლებიც საქართველოს სწავლასა და ქალაქში საპროტესტო აქციებში იღებენ მონაწილეობას. მე-5 პრეზიდენტი გეგმავს წარმომადგენლობითი ოფიციალური ვიზიტების გაგრძელებასაც. – ეს ფორმულა, რომ „წავალ

რეგიონებში“, სშირად გვსმენია. ოპოზიციის ამბობდა ხოლმე, რომ აქ აქციებს შეწყვეტენ და წაუვლენ რეგიონებში, თუმცა შემდეგ ქრებოდნენ პორიზონტებში. ამიტომ განაცხადს, რომ „წავალ რეგიონებში“ დიდი სერიოზულობით ვერ აღვიქვამ. რომც წავიდეს, მეექვსეა, რომ რეგიონებშიც ხელგამოხილად დახვდნენ. პრეზიდენტი რომ იყო, მაშინაც არ ჰქონია რეგიონებთან კონტაქტი, მით უფრო, როდესაც პრეზიდენტი აღარ არის, შეეკითხებიან, თუ რისთვის ჩამოვიდა და რა უნდა უქაზახოს?!

– როგორ ფიქრობთ, სალომე ზურაბიშვილის მიერ კოალიციის შექმნა რამდენად არის მოსალოდნელი და შესაძლებელი? ამასთან, რომელი ოპოზიციური პარტიაა ისინი, რომლებთანაც შეიძლება კოალიციის შექმნა?

– ოპოზიციური პარტიები ერთმანეთის მიმართ არიან აგრესიულები, მით უფრო აგრესიულები იქნებიან ზურაბიშვილის მიმართ. გაიუღერა იმ ფორმულამაც, რომ აქამდე რაც წააგვს, წააგვინა ზურაბიშვილმა,

გაგრძელება მე-8 გვ.



ჰ. ბოსხის „ჯოჯოხეთი“



წინასახალწლო ევროპულ-ამერიკული პროტესტი რუსთაველის პროსპექტზე

ის, რომ ქალის მშენიერებას დიდი უმელოდობა გამოუწვევია მამაკაცთა შორის, ეს სინამდვილეა, რადგან ასეთი ქალის ხელში ჩასაგდებლად ყველა ღონეს მიმართავენ, იყო ეს მეტოქის მკვლელობა, თუ წარუმატებლობის შემთხვევაში, თვითმკვლელობა. ამაზე მეტყველებს როგორც მსოფლიო ისტორია, ასევე მსოფლიო ლიტერატურა. არაერთი დიდებული ოპერის სიუჟეტიც ამაზე მეტყველებს.

ერთიც არის: არსებობს ქალის რაღაც განსაკუთრებული, არამინორი მშენიერება, რომელიც მამაკაცში ყოველგვარ ნდომას აპოშინებს, ის კი არაა, მის წინაშე მუხლის მოყრას აიძულებს. ხომ არ არის ეს ფრაზა პოეტური ფანტაზია და გამონათქვამი?

მკითხველო, შეხვედრიხარ ასეთი მშენიერების მქონე ქალს? სანამ მოვინდომებთ ასეთი მშენიერების მქონესთან შეხვედრას, ხოლო ის, რომ იგი რეალურად არსებობს, ამას გვიდასტურებს ჩვენი ცნობიერების უღრმესი შრეები, ჯერ უნდა ვიკითხოთ, სად არის ეს მშენიერება, სად უნდა ვეძებოთ იგი, აქ, ჩვენთან, საქართველოში, ცხრა მთას იქით თუ ლაჟვარდოვან ღრუბლებში?

მაგალითად მოვიყვან დიდ გერმანელ მხატვარს ალბრეხტ დიურერს. იგი წერს: „თუ რა არის მშენიერება – ეს არ ვიცი, თუმცა მას მრავალი ნივთი შეიცავს. თუკი გვსურს, შევიტანოთ იგი ჩვენს ნაწარმოებში, და განსაკუთრებით ადამიანის ფიგურაში, ყველა წვერის პროპორციაში წინ და უკან, ამას ვაკეთებთ დიდი გაჭირვებით, რადგან ყველაფერი უნდა შევკრიბოთ სხვადასხვა ადგილიდან. არაიშვიათად გვიხდება ორი თუ სამი ასეული ადამიანის გადასინჯვა, რომ ვიპოვოთ მათში მხოლოდ ორი თუ სამი მშენიერი ნივთი, რომელთა გამოყენება შესაძლებელია. ამიტომ თუ გსურს, გააკეთო კარგი ფიგურა, აუცილებელია, რომ ერთისგან აიღო თავი, სხვისგან – მკერდი, ხელები, ფეხები, ხელის მტევნები და ტერფები და ასე გამოიყენო ყველა წვერის სხვადასხვა ტიპი. რადგან მშენიერებას კრებენ მრავალი ლამაზი ნივთიდან, მსგავსად იმისა, როგორც მრავალი ყვავილიდან მოიპოვება თაფლი“.

დიურერის მსგავსი სახის მსჯელობები, ყოველ შემთხვევაში, იმას მოწმობენ, რომ მას არანაირად არ შეეძლო მხატვრული ნაწარმოების დაყვანა არც ბუნების მექანიკურ კოპირებაზე, არც არითმეტიკულ გეომეტრიულ გამოთვლით პრაქტიკაზე. მართალია, მსგავსი სახის აზრები გაიფიქრებდნენ დიურერის მთავარ მასწავლებელთან – ლეონარდოსთან, მაგრამ დიურერთან ეს გატარებულია სისტემურად. მშენიერება დიურერს ესმის ძალზე ფართოდ, რასაც მოწმობენ მისი მსჯელობები, რომ მშენიერება უნდა მოსწონდეს ყველას, რომ ზოგჯერ თვით ძნელი სათქმელია, თუ რა უფრო მეტად ან ნაკლებად მშენიერია, რომ მშენიერების არსზე უწყის მხოლოდ ღმერთმა“ (ალ. ლოსევი, აღორძინების ესთეტიკა, მოსკოვი 1998, გვ. 542-543).

შეგვიტყვი, „ესთეტიკაში“ გამოთქვამს აზრს, რომ ხელოვნებაში მშენიერება ეს არის სულის პროდუქტი, სადაც იდება გრძობადი გვევლინება, ე. ი. სინამდვილის ისეთი გაფორმება, სადაც გამოვლინდება იდეა (აბსოლუტი). იდეისა

მშენიერება და სიბახირობა

ქალს დააბნათ? სხადით და დედა გეჭირებათ!

და ფორმის სრულყოფილი შესაბამისობა იდეალს წარმოადგენს.

თუკი სრულყოფილი მშენიერების, ამ იდეალის პოვნა ამტკიცებდა შეუძლებელია, ამას ვერ ვიტყვით ამტკიცებულ სიმბახირობაზე. სიმბახირობა, ამ სიტყვის ფილოსოფიურ მნიშვნელობაზე თუ ვილაპარაკებთ, შეიძლება ითქვას, რომ იგი მშენიერებასთან ისეთსავე დამოკიდებულებაშია, როგორც ბოროტება სიკეთესთან, მატერია ფორმასთან, როგორც არაა ყოფიერებასთან. ამ ცნების გამოყენებისას დამკვიდრებულია მისი დამატებითი, კერძო მნიშვნელობა: არასრულფასოვანი, დასაგმობი, საზიზღარი. სიმბახირობა ხელოვნებაში იჭრება. მართალია, ლესინგისთვის სიმბახირობის გამოსახვა აუცილებელია მშენიერების ხაზგასასმელად, მისი უფრო მკვეთრად წარმოჩენის მიზნით, მაგრამ იგივე სიმბახირობა თვითმიზანი გახდა სიურრეალისტებისთვის.

გამოჩენილი გერმანელი ხელოვნებათმცოდნე და მთარგმნელი ჰანს ზელდმანი

რატომ უნდა ვიფიქროთ მშენიერებით და რატომ უთანაბრებთ ჩემს გონებას თქვენსას, როდესაც თქვენზე უკეთ ვხედავ, თუ რას მოგპიტიანს ეს საბედისწერო გადაწყვეტილება. ქალს დააბნათ? სხადით და დედა გეჭირებათ!

ასე ლაპარაკობს სიურრეალიზმზე (ჰ. ზელდმანი, თანამედროვე ხელოვნების რეკლუქცია, თბილისი 2009, გვ. 129-130): „არაზუსტი გადმოცემებით, სიურრეალიზმის პროდუქცია ხშირად განიმარტება, როგორც არაცნობიერის შემოქმედება, მაგრამ ეს არავითარ შემთხვევაში არ ხსნის, თუ რატომ ანიჭებენ სიურრეალისტები უპირატესობას გარკვეულ თემებს. არაცნობიერზე დაყრდნობას არ უნდა გამოვწვინოთ სიურრეალიზმისთვის ტიპური ქაოსურობა. თავის თავში არაცნობიერის სამეფო, ისევე როგორც ცნობიერისა, სურათთა ორად გახლეჩილ სამეფოს წარმოადგენს. რადგან ეს არის საერთო სამეფო მასში წარმოქმნილი სულის კეთილ და ბოროტ ძალები“ (კარლ რანერი), ნათელა და მწვანე, მომწვანებელი და დამაბნეველი, და არსებობს ქაოსური და დემონური აგრეთვე ნათელ ცნობიერებაში. „წარმოსახვათაგან რომელი ხდება ქმედითი, დამოკიდებულია იმაზე, თუ თავისთვის რომელს აირჩევს პროდუქტად, მღვიძარე ცნობიერება“. პრინციპი, რომლის მიხედ-

ვითაც არაცნობიერის პროდუქცია მის მთლიანობაში უნდა მოხდარიყო, ამ ორ სფეროს შემამოთხველ ალრეულობაში წარმოგვიდგენს, რადგან დიდი ხნის განმავლობაში წმინდანის ჩვენებებიც არ არიან დემონური სურათებისაგან საცხებით თავისუფალი. ეჭვგარეშეა, თუ რომელი სურათები აირჩიეს სიურრეალისტებმა. მათ ამტკიცებენ ქაოსი და წყვედიანი სამეფო, „სისხლი, ლობობა და ექსკრემენტები“. ისინი ამას ლიად აღიარებენ: „nous vivons avec le monstre“.¹ ამიტომ არის მათი სურათები უაზრობისა და ადამიანური დამცირების სამყარო. სამყარო დაძაბუნებისა და გახრწნის, ხმაურისა და სიმუხისა. უსამართლობისა და სიცივის. მათი ქაოსი არ არის წარმომბობი, არამედ – ლობობა, არა ცხელი, არამედ – ყინულივით ცივი, არა ბუნების ქაოსი, არამედ – არაბუნების და ბუნების საწინააღმდეგოსი, „ტოტალური ნამსხვრევების“ ის ქაოსი, რომელსაც გოეთე თავის მეოთხე სულის ეპოქაში აღწერს: რომლიდანაც „თავად ღმერთმა

ვერ შეძლო ღირსეული სამყაროს აშენება“. თვით ამდაგვარი სამყაროს გამოსახვას რომ მაღალი ხელოვნების ფორმის მიღება ძალუქს, საამისო რეკვირებულებისთვის საკმარისი იქნებოდა ბოსხის ჯოჯოხეთის სურათების მაგალითი; და რას იძლევა სიურრეალისტური მხატვრობა სხვას, თუ არა შიდასამყაროსეული ჯოჯოხეთის სურათებს?“

ჰანს ზელდმანიერის ეს ფრაზა „ამდაგვარი სამყაროს გამოსახვას რომ მაღალი ხელოვნების ფორმის მიღება ძალუქს“ შეიძლება მრავალ ლიტერატურულ ნაწარმოებზეც გავრცელდეს.

მაგრამ არსებობს იდეოლოგიური სიმბახირობა, რაც და ეს გამოხატულია ე. წ. ლიბერალურ ტოტალიტარიზმში (სოლომონოვური პროპაგანდა, ეკლესიასთან დაპირისპირება, ზოგადად მწიგნობრები ნიჰილიზმი – ჩემი სხეული მე მიკუთვნის და როგორც მინდა ისე მოვეწყობო). ყოველივე ეს მშენიერი ქართველი ერის

1 (ფრ. „ვესტორიზმ მოსტრთან ერთად“. მთარგ. შენიშენ.)

გადაშენებას ემსახურება. ესმის ეს ტვინამღვრეულ ახალგაზრდას?

ერთი ახალგაზრდა ექიმი შემეკამათა: მეო არც „ქოცები“ მინდა და არც „ნაცები“. მინდა მხოლოდ ვეროპა არ დაგვარგოთ, რადგან ვეროპისაგან დიდ დახმარებას ვღებულობთ, თუნდაც ჯანდაცვით სფეროში და ამიტომ მომხრე ვარ ხელახალი არჩევნების დანიშვნისო. ამაზე ვუპასუხე: ამ არჩევნებში გამარჯვება ისევ „ქოცებმა“ და „ნაცებმა“ მოიპოვეს. ხელახალ არჩევნებში ჩვენისთანა ხალხს არანაირი პარტია, არავითარი წარმომადგენელი არ ეყოლება და შესაძლოა, სულაც გაერთიანებულმა, სისხლისმამკელმა „ნაცმოძრაობამ“ მოიპოვოს გამარჯვება, რაც ხალხისთვის დამღუპველი იქნება თუნდაც იმდენი, რომ მათი დასავლელი პატრონების კარნახით რუსეთთან ომში ჩავვაბამს-მეთქი. არ ვიცი, საბოლოოდ დაეთანხმა თუ არა ახალგაზრდა ექიმი ჩემს შეგონებას, მაგრამ ბოროტი ნებში შეპყრობილი ოპოზიცია გებრუნანა პრეზიდენტის მონოღებში თბილისის ქუჩებში ისეთ რამეს ატრიალებს, რაც საზიზღარი სანახაია. ასევე საზიზღარი სანახაობაა, როდესაც პოლიციელები დაუნდობელი სისასტიკით უსწორდებიან ოპოზიციონერებს, მაგრამ სამართლიანობა მოითხოვს იმის აღნიშვნასაც, რომ ყველა ამ უმედურების გამომწვევი მანაც თანამოციანაა.

თავი რომ დავანებოთ იმას, რომ ოპოზიციის ბელადები სოროში არიან შემძვრალი და ქუჩებში გამოყარეს უბირი და უსწავლელი ახალგაზრდები, საკითხავია, რას ერჩიან ქუჩის ფილაქნებს, ტრანსპორტის გაჩერებებთან მდგარ სკამებს და ა. შ., როდესაც ყველაფერს აობრებენ და ცეცხლს უკიდებენ?! მაგრამ ამაზე როდი ჩერდებიან. ტელევიზიით ვიხილო, თუ მღვდელს როგორ შეუვარდნენ ეკლესიაში „რუსეთის აგენტო!“ და შემდეგ მღვდელი თავს იმართლებდა: მაგათზე ნაკლები ქართველი შევარცხინეო! და საერთოდ ოპოზიციის ერთობლივი შეტევა ეკლესიაზე გვაფიქრებინებს, ხომ არ იღვიძებს ის დრო, რაზედაც აკადემიკოსი გიორგი ჩუბინაშვილი წერდა: Когда в 1922-23 годах в связи со стихийно прокатившейся среди масс по всей Грузии антирелигиозной волной в некоторых местах, как Хони, Алхмета, Джумати и др., погибли отдельные церковные древности (об. Г.Н. Чубинашвили, Грузинское чеканное искусство, Тбилиси 1959). გიორგი ჩუბინაშვილი აქ იმას მაინც ვერ წერს, მაინც საბჭოთა დროა, რომ ეკლესიების შეურაცხყოფის გარდა ბრბო თავად ღვთის მსახურებს დასდევდა, აგინებდა, სცემდა და ა. შ. და აი, ოპოზიციის წყალობით, აქეთვე მივივართებით. შემთხვევითია ყველაფერი ეს? საქმე ისაა, რომ ჩვენს ისტორიაში, წმინდანთა გვერდით ცოდვის მღვრე ნაკადიც უხვად მოედინებოდა, რაზედაც აღარ გავვრცელდები და მკითხველმა თავად მიმართოს საქართველოს ისტორიის შესწავლას ან ნაიკითხოს თუნდაც ლევან სანიკიძის წიგნი „309 ქართული სირცხვილი“ (თბ., 1992).

წარმართობის აღორძინებას ჩვენი

...ტრაგედია ხელი რომ ასწია მაკრონთან საუბრისას, იმის ქაღალდი იყო, რატომ მოვიყვანა ეს ქაღალდოვანი, რა დროს ეს იყო



ქვეყნის ისტორიაში იმანაც შეეწყო ხელი, რომ მე-19 საუკუნის ბოლოდან „ყველაზე ძლიერი საქართველო იყო სოც. დემოკრატიული პარტია. რევოლუციის შემდეგ მთელი სადავოები სოც. დემ. ჩაიგდეს ხელში“ (ალ. მანველიშვილი, რუსეთი და საქართველოს დამოუკიდებლობა, სან ფრანცისკო 1984, გვ. 122). დიხ, დიხ, ეს ის პარტიაა, რომელიც ილიას („მამული, ენა, სარწმუნოება“) დაუნდობლად ებრძოდა, რაც ამ უკანასკნელის ფიზიკური განადგურებით დამთავრდა. ასეთი ჯურის ხალხს ეკუთვნოდა ქ-ნი პრეზიდენტის წინაპარი, რომელიც დღეს სამოქალაქო ომისკენ მოუწოდებს ახალგაზრდებს და მათაც დაიწყეს ყველა დაწესებულებაში შევარდნა ერთადერთი მოთხოვნით, რომელსაც ხშირად შექარაც ახლავს თან: დადევით ჩვენ გვერდით! ასეთი არის ამ რევოლუციონერების ბოლშევიკური სულისკვეთება, რასაც გამალებით ნერვავს ჩვენში დიდად „წინ წასული“ დასავლეთი. ე.ი. გათანაბრებით, ჩვენთან გათანაბრებით, ჩვენს აზრზე გადმოდით, გავერთიანდეთ, თორემ... თორემ რაც მოგივათ თქვენს თავს დააბრალეთ!

ბუნებრივია, ამასთან დაკავშირებით გავისხენო ჰეგელის „გონის ფენომენოლოგიიდან“ ის ადგილები, რომლებიც რევოლუციას ეძღვნება.

ჰეგელის აზრით, რევოლუციას საფუძვლად უდევს განმანათლებლობიდან მომდინარე იდეა, რომლის მიხედვითაც აბსოლუტური თავისუფლება ეკუთვნის ყოველ ცალკეულ ბუნებრივ ადამიანს და აქედან გამომდინარე რევოლუციის სწრაფვა, ყველა ერთმანეთს გაუთანაბროს. ჰეგელი კატეგორიულად არ ეთანხმება განმანათლებლობის ამ „ძირითად დოგმას“, რომლის მიხედვითაც ყველა ადამიანი ბუნებით თანაბარია და მათ უთანაბრობას მხოლოდ კულტურა წარმოშობს. ყალბია ასეთი აზრი, – ამბობს ჰეგელი, – ადამიანები ბუნებით არ არიან თანაბარი და ამიტომ რევოლუციის სწრაფვას, ყოველ ადამიანს მოუტანოს აბსოლუტური თავისუფლება, მხოლოდ უარყოფითი შედეგი მოაქვს: „საყოველთაო თავისუფლებას არ ძალუძს შექმნას არავითარი დადებითი საქმე ან აქტი; მისი ხვედრია მხოლოდ უარყოფითი მოღვაწეობა: იგი წარმოადგენს მხოლოდ გაქრობის ფურცელს“. აბსოლუტური თავისუფლება ითხოვს ბუნებრივ გათანაბრებას და, რაკი მას ეწინააღმდეგება სინამდვილე, სწორედ არათანაბრობა ნამდვილი ინდივიდუუმებისა, იგი იძულებული ხდება, მოსპოს ეს სინამდვილე და გაანადგუროს ადამიანები, რომლებშიც გამოირჩევიან განსხვავებული აზროვნებით. ადამიანთა გათანაბრება – ეს ნიშნავს, მოჭრა მათი თავები, როგორც ეს ხდებოდა საფრანგეთის დიდი რევოლუციის დროს. „ამიტომ საყოველთაო თავისუფლების ერთადერთი ქმნილება და აქტი გახლავთ სიკვდილი“, – ამბობს ჰეგელი.

ჩვენს შემთხვევაში საქმე გვაქვს გათანაბრებისკენ ისეთ მოწოდებას, რომ აი, მე მიმაჩნია, რომ ევროპას გვართმევენ, რომ ევროპა ამქვეყნიური სამოთხეა და თუ არა ნებით, ძალით შევიყვანოთ „ევროპის კავშირი“! ამას, ბუნებრივია, მოჰყვება პროტესტი ყველა ნორმალური და თავისუფლების მოყვარული ადამიანისგან: რატომ უნდა ვიფიქრო თქვენსავით და რატომ უთანაბრებთ ჩემს გონებას თქვენსას, როდესაც თქვენზე უკეთ ვხედავ, თუ რას მოგვიტანს ეს საბედისწერო გადაწყვეტილება. ძალას დაბატანო? სცადეთ და დედა გეტყობათ!

მისას ალაშქრების მხარდობადად ერთადერთი სიკვდილის მომხრე მიაჩნია, მხოლოდ ის მიყვარდა საქართველოში დატრიალებულ მოვლენებს, საითაც მიაქანავს მას მოსტორო-სტოროლი დასავლეთი.



მიხტორ რცხილაძე, ფილოსოფიის დოქტორი.

ბაილენის ადმინისტრაციის მიერ დატოვებული ნაღმები ტრამპის ადმინისტრაციისთვის შესაძლოა, მძიმე მემკვიდრეობად იქცეს. ბაილენის ადმინისტრაცია ჩქარობს და ნაცვლად იმისა, გლობალურ სამყაროს მშვიდობიანი დღის წესრიგი შესთავაზოს, ყველაზე დიდ დამნაშავეს საქართველოში ეძებს იმის გამო, რომ საქართველოს ომში ჩართვა ვერ მოხერხდა. ის, რაც საქართველოსთან მიმართებით ბაილენის ადმინისტრაციის მხრიდან ხდება, უფრო მეტად ამოშვლებს ამერიკის პოლიტიკას, რომ მეგობრები ასე არ იქცევიან. თუმცა საინტერესოა, ამ ყველაფრის ფონზე რატომ დუმს ტრამპის გარემოცვა? ხომ შეიძლება, ახალი პრეზიდენტის ინაუგურაციამდე საკუთარი პოზიცია გამოსახტონ საქართველოში მიმდინარე მოვლენებზე?

მით უმეტეს, ტრამპს ერთხელ უთქვამს კიდევ, რომ ბაილენს იყენებენ პუტაფორიად. კერძოდ, პრეზიდენტს აქვს აბსოლუტური ძალაუფლება, მაგრამ ბაილენმა არ იცის, რომ ის ცოცხალია, ამიტომაც არ იყენებს ამ ძალაუფლებას. ამის გამოა, რომ ბაილენის ადმინისტრაციამ გახსნა ამერიკის საზღვრები და ამერიკა მონაშლა კრიმინალებით, ნარკობარონებით, ტერორისტებით. ასეთნაირად აფასებს ტრამპი ბაილენის პუტაფორიულობას.

ბაილენის ადმინისტრაციის მიმართ ტრამპის კრიტიკა მხოლოდ ამით არ შემოიფარგლება, ამ რამდენიმე ხნის წინ ტრამპმა გამოაცხადა, რომ ბაილენის „სულელური“ ნაბიჯებს გააუქმებდა, მათ შორის, უკრაინის მიერ რუსეთის ტერიტორიის შორ მანძილზე მოქმედი ამერიკული რაკეტებით დაბომბვის გადაწყვეტილებას.

რატომ დუმს ტრამპის გარემოცვა და სიტყვიერად მაინც რატომ არ გმობს ბაილენის ნამოქმედარს საქართველოსთან მიმართებით?

ანალიტიკოსი ელიზაბეტ ბენედიქტი ჩვენთან საუბრისას აცხადებს, რომ სანამ ტრამპის ადმინისტრაცია არ მოვა ხელი-სუფლებებში, ტრამპი არც ამოიღებს ხმას, რადგან, საგარეოდ, მას სურს, უფრო მეტად გააძვიროს ბაილენის ადმინისტრაცია და აჩვენოს მსოფლიოს, ვინ იყვნენ ისინი. რაც მეტი დრო გადის და უფრო მეტ ფინანს უახლოვდებიან ბაილენის ადმინისტრაციის წევრები, უფრო მეტ სიგიჟეებს სჩადიან.

ცხადია, საბოლოოდ ბაილენის ადმინისტრაციას ამ სიგიჟეებზე უსუსხის გაცემა მოუწევს. ამერიკის ისტორიას ასეთი რამ არ ახსოვს, მამა პრეზიდენტმა – ბაილენმა საკუთარი შვილი შეინყალა იმისთვის, რომ იცის, მის ოჯახს რაც მოელოს. იმავე მდგომარეობაშია მათ მიერ დაქოქილი მეხუთე კოლონა საქართველოში.

უშუალოდ ბაილენი სჯის საქართველოს, თუ მის უკან მდგომი ძალები? ამის შესახებ ედიშერ გვენეტაძე აცხადებს, რომ საქართველოს სჯის „დოქტრინა“, რომელიც სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსია. ეს ფრაზა – „სამხედრო სამრეწველო კომპლექსი“ პირველად გამოიყენა ამერიკის პრეზიდენტმა დუაიტ ეიზენჰაუერმა, რომელმაც მსოფლიო გააფრთხილა მომავალი სამშრომლის წინაშე, რომელიც მის წინაშე იდგა, ანუ სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსის სამშრომლის შესახებ.

„მაღლეე გამართლდა ეიზენჰაუერის სიტყვები, რადგან შემდგომი პრეზიდენტი ჯონ კენედი ამ სამხედრო სამრეწველო კომპლექსის წარმომადგენლებმა მოკლეს, როცა ის წინ აღუდგა მათ უმსგავსებას. დღეს კი ამის ერთ-ერთი დამადასტურებელია, რომ ამერიკის ახლად არჩეულ პრეზიდენტ ლონარდ ტრამპს, ფაქტობრივად, ორჯერ თავდასხმა მოუწყვეს. დარწმუნებული ვარ, ის დღეს ძალამ იხსნა იმ სამშრომლისგან, რომელიც არა მარტო ამერიკას, მთელ მსოფლიოს მოელოდა. თქვენ წარმოიდგინეთ, რა დღეები იქნებოდა მსოფლიო, კამალა ჰარისი რომ გამხდარიყო პრეზიდენტი. საქართველო მძიმე საფრთხეების წინაშე აღმოჩნდებოდა. აშშ-ის დღევანდელ ადმინისტრაციას დრო არ აქვს დარჩენილი, თორემ ერთადერთი რამ დარჩათ ჩვენ წინააღმდეგ, დანარჩენი ყველაფერი გამოყენებული აქვთ – იმავე მეთოდებით დაბომბვა, რასაც ისინი აკეთებდნენ ზელგრადსა და იუგოსლავიაში“, – აღნიშნა ედიშერ გვენეტაძემ.



რატომ დუმს ტრამპის გარემოცვა საქართველოსთან მიმართებით, ამის შესახებ ედიშერ გვენეტაძე აცხადებს, რომ ტრამპის ადმინისტრაციას ამ სიგიჟეებზე უსუსხის გაცემა მოუწევს. ამერიკის ისტორიას ასეთი რამ არ ახსოვს, მამა პრეზიდენტმა – ბაილენმა საკუთარი შვილი შეინყალა იმისთვის, რომ იცის, მის ოჯახს რაც მოელოს. იმავე მდგომარეობაშია მათ მიერ დაქოქილი მეხუთე კოლონა საქართველოში. უშუალოდ ბაილენი სჯის საქართველოს, თუ მის უკან მდგომი ძალები? ამის შესახებ ედიშერ გვენეტაძე აცხადებს, რომ საქართველოს სჯის „დოქტრინა“, რომელიც სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსია. ეს ფრაზა – „სამხედრო სამრეწველო კომპლექსი“ პირველად გამოიყენა ამერიკის პრეზიდენტმა დუაიტ ეიზენჰაუერმა, რომელმაც მსოფლიო გააფრთხილა მომავალი სამშრომლის წინაშე, რომელიც მის წინაშე იდგა, ანუ სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსის სამშრომლის შესახებ.

გურამ მაჭარაშვილი:

მას შეეძებ, რაც ტრაგედიის აღმინისტრაცია საქართველოს პოლიტიკას გააბრუნებს, აუსილახლად მოხდება ურთიერთობების გაღაბვირთვა

დარწმუნებული ვარ, რომ მას შემდეგ, რაც ტრამპის ადმინისტრაცია საკუთარ პოლიტიკას გაატარებს, აუსილახლად მოხდება ურთიერთობების გაღაბვირთვა, – ამის შესახებ პარტია „ხალხის ძალის“ აღმასრულებელმა მდივანმა, გურამ მაჭარაშვილმა განაცხადა.

მისივე თქმით, ყველამ პატივი სცეს ამერიკელი ხალხის გადაწყვეტილებას, რომელიც ტრამპი და მისი პოლიტიკა აირჩია.

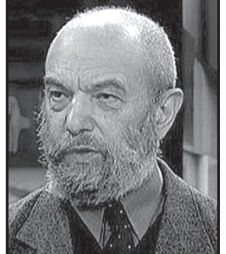
„ჩვენ არაერთხელ გვითქვამს, რომ მზად ვიყავით და ვართ პარტნიორული ურთიერთობის გაღაბვირთვისთვის ამერი-

კასთანაც და ევროკავშირთანაც. ეს პერიოდი აუსილახლად დადგება 2025 წელს, რადგან ეს გადაწყვეტილება მიიღო ქართველმა საზოგადოებამ 26 ოქტომბერს და ამერიკელმა საზოგადოებამ 5 ნოემბერს. შესაბამისად, ჩვენ მოლოდინი გვაქვს, რომ უახლოეს დღეებსა და კვირებში აუსილახლად მოხდება ურთიერთობების გაღაბვირთვა.

რაც შეეხება ინდივიდუალურ ქმედებებს, ნაბიჯებს, ეს იქნება საკანონმდებლო ორგანოში თუ ცალკეული თანამდებობის პირების განცხადებები, რა თქმა უნდა, ეს აზიანებდა და აზიანებს პარტნიორულ

ახებ „მართვის სტრატეგიული ინსტიტუტის“ ხელმძღვანელი ვიქტორ მამრამაძე აცხადებს, რომ აშშ-ის პრეზიდენტის ადმინისტრაციაში რთული ვითარებაა და შიგნით პოლიტიკური ბრძოლა მიმდინარეობს. უმაღლეს თანამდებობაზე შერჩეული რამდენიმე კანდიდატურა, რომელიც ტრამპს უნდოდა, ჩანასახშივე იქვე ჩაიძირეს, რადგან კონგრესშიც და სენატშიც რესპუბლიკელები წარმოადგენენ უმრავლესობას, მაგრამ რესპუბლიკელები აღარ არის ის პარტია, რაც გვასოს.

„რასანია ანალიტიკოსები წერენ, რომ „გრეიტ ოლ ფართი“ – დიდებული ძველი პარტია რესპუბლიკელებია“ აღარ არის ის, რაც იყო. არავის ეწყინოს, მაგრამ დღესდღეობით შიგნით გამართული ბრძოლების დროს, პრაქტიკულად, არ ახსოვთ საქართველო. ამ მხრივ გამონაკლისია ჰელსინკის კომისიის თავმჯდომარე ჯო უილსონი. მას მეტი საქმე არ აქვს, საქართველო „ახსოვს“ და აფრქვევს ცილისწამებას, სიძულვილს. მართალია, უილსონმა ტრამპის ინაუგურაციაზე დაპატიჟა ზურაბიშვილი, მაგრამ არავინ იცის, ეს არის თუ არა ტრამპის სურვილი. ჩემმა ფრანგმა კოლეგებმა მითხრეს, რომ ტრამპის ერთადერთი რეაქცია მაკრონთან ის იყო, რატომ მომიყვანე ეს ქაღალდოვანი. ტრამპმა ხელი რომ ასწია მაკრონთან საუბრისას, ეს იმის ფესტი იყო, რატომ მომიყვანე ეს ქაღალდოვანი, რა დროს ეს იყო“, – აცხადებს პეტრე მამრამაძე for.ge-სთან საუბრისას.



მისივე განმარტებით, ამერიკის ადმინისტრაციაში არც კი სცხვლათ საქართველოსთვის. ხუმრობაა, ძლივს დაამტკიცეს აშშ-ის ბიუჯეტი?! თორემ უბიუჯეტოდ რჩებოდა ქვეყანა და „მათ დაუნი“ ემუქრებოდა.

მანანა ნოზაძე



ურთიერთობებს. ამერიკელი ხალხის გადაწყვეტილება შევა ძალაში და ტრამპის პოლიტიკა შეუდგება უკვე მოქმედი ადმინისტრაციის ჩამოყალიბებას. ამასთან, გაატარებს იმ პოლიტიკას, რომელიც ჩვენი და მსოფლიოს ინტერესებშია, უკრაინაში ომი დასრულდეს, აშშ რომ არ ეროდეს სხვა ქვეყნის პოლიტიკაში და ა.შ. დარწმუნებული ვარ, რომ ამის შემდგომ აუსილახლად მოხდება გაღაბვირთვა ამ ურთიერთობებისა...

ძარტული მხარის „საქმიანობაზე“ იმიტომ მიღის საუბარი, რომ ის, რაც აქ ითქვა, ნაკლებად ცნობილი ფართო საზოგადოებისთვის. ქართველმა ხალხმა, საზოგადოებამ არც იცის, თუ რა ხდებოდა სინამდვილეში. ხალხი ფიქრობს, რომ დამნაშავე ყველაფერში მხოლოდ აფხაზური მხარეა! სამწუხაროდ, ეს ასე როდია! ღრმად ვარ დარწმუნებული, არა მარტო ფართო საზოგადოებამ, არამედ მოქმედმა ხელისუფლებამ და მისმა ლიდერმა, ბატონმა შიშინა ივანიშვილმა არ იცის სიმართლე. არადა, მან უნდა იცოდეს სრული სიმართლე!

ასეთი იყო თითქმის ყველა ეტაპზე აფხაზური მხარის მზადყოფნა დიალოგისათვის, ისინი მოდიოდნენ დათმობაზეც! ეს ჩვენ გავერბოდით შეხვედრებსა და კონსტრუქციულ დიალოგს.

კონფლიქტის დანაშაულები ათობით დღით ადრე შედგა ჩემი შეხვედრა არაძინასთან, მას ესწრებოდა პრინციპალი უზუნაძინა. ამ შეხვედრას წინ უძღოდა კონსულტაციები აფხაზების უხუცესთა საბჭოსა და „აიდელოარას“ ლიდერებთან. კონსტანტინე ოზგანს ვეახელი დამით თავის სახლში, სოფელ ლიხინში. აფხაზური მხარე მომდევნო სესიებზე აპირებდა ძალადობრივ სტრუქტურებისა და სოხუმისა და გაგრის საკითხების განხილვას. ამ ქალაქების თავკაცებზე ჰქონდათ გადაწყვეტილი აფხაზური ეროვნების პირების დანიშნვა. ხანგრძლივი საუბრის შემდეგ შევთანხმდით, რომ ეს იქნებოდა გამორჩეული და ქართული მხარე არ მიიღებდა ამას და დაიწყებოდა ომი აფხაზეთში. ომი კი, როგორც მე, ისე ოზგანსაც არ უნდოდა.

აი, ასეთი განწყობით მიმდინარეობდა ჩვენი, სამთა შეხვედრა. დიდი შესვლა-შემოსვლა შემდეგ შევთანხმდით, რომ შინაგან საქმეთა მინისტრი იქნებოდა ქართველი, ხოლო რესპუბლიკის პროკურორი აფხაზი, სოხუმის მერი – აფხაზი და გაგრას უხუცესი იქნებოდა ქართველი. ასეთ გადაწყვეტილებებში დიდი როლი მიუძღოდა ბატონ ოზგანს, უნდა აღინიშნოს, რომ კონსტანტინე ოზგანი ყველა ეტაპზე იყო კონსტრუქციული პიროვნება, იგი გამოირჩეოდა გონიერებით და წინდახედულობით!

ამ შეხვედრაზე წამოიწია ასევე მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის საკითხი, ისინი თანახმა იყვნენ, გაეთავისუფლებინათ ვაჟა ზარანდა, რომლის არჩევამ ქართველ მხარეს თავის დროზე არ მიუღია მონაწილეობა. უნდა ავგვიჩიას ახალი თავმჯდომარე, ქართველი კანდიდატი, ერთმანეთს.

ამ თანამდებობაზე მისინაფილდენი თვით თამაზ ნადარეიშვილი და გვიღო ლომინაძე, მაგრამ ეს არარეალური იყო. აფხაზები ორივე კანდიდატურის კარტეგორიული წინააღმდეგნი იყვნენ. როდესაც გაიგეს ჩემი არჩინება და ოზგანთან შეხვედრისა და მისი შედეგების შესახებ, განსაკუთრებით ნადარეიშვილის კანდიდატურის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეობაზე აფხაზური მხარის კატეგორიული უარყოფის შესახებ, თამაზ ნადარეიშვილი დეპუტატების მცირე ჯგუფთან – ვი გვაზავასთან, ეთერ ასტემიროვასთან და რაისა ქარაიასთან ერთად, ჩავიდნენ თბილისში, შეხვედრენ სახელმწიფო საბჭოს თავკაცებს – ედუარდ შევარდნაძეს, ჯაბა იოსელიანს, თენგიზ კიტოვანს, თენგიზ სიგუას და უთხრეს მათ: „დავიღუპეთ, აფხაზებს აფხაზეთი მორბლვებზე აქვთ შეყენებული და გადააქვთ ფსიქოსი იქით, რუსეთში და ტანკებით, ჩქარა!“

ამათაც ეს უნდოდათ და ერთი კვირის თავზე ტანკები და კრიზისალური შენაერთები თავს დაესხნენ აფხაზეთს.

ასე დაიწყო ომი აფხაზეთში! ამდენად, ქართველ და აფხაზ დედათა უწყვეტი ცრემლები, ათასობით შეწყვეტილი სიცოცხლე და საერთოდ აფხაზეთის ტრაგედია ნადარეიშვილისა და ამ დეპუტატთა

პატარა ჯგუფის სინდისზეც არის! ნადარეიშვილისა და ლომინაძის თბილ, მაღალი სავარძლებისკენ ლტოლვას და ზრახვებს გადაწყვეა აფხაზეთი, თორემ აფხაზეთში ომი სულაც არ იყო გარდაუვალი, ისინი მოდიოდნენ დიალოგზე და ძნელი არ იყო მათთან კონსენსუსის გამონახვა. დიდი შერიგების მომავალ ინიციატორებს უნდა ჰქონდეს სრული და შეუვალი ინფორმაცია იმაზე, თუ ვისი ნამოღვაწარია არსებული ვითარება და ყოველივე ამაში ვინ არის ჭეშმარიტი დამნაშავე. სხვაგვარად ვერ შეარჩევნ ისინი შერიგების სწორ გზას.

ჭეშმარიტი სიმართლის გარეშე ძნელია სწორი გადაწყვეტილების მიღება.

ცხადია, აფხაზურმა მხარემაც ჩაიდინა სერიოზული დანაშაული.



ედუარდ შევარდნაძისა და ანრი ჯარბანიას შეხვედრა

სიმართლა აფხაზეთში, ანუ იმაზე,

ვიდრე მათზე შეგვრდებოდეს, მომინებს, საუბარი გვაგვრძლოდეს ისევ ჩვენი, ქართული მხარის წინდაუხედავ საქმიანობაზე. ისინი იმდენად მგერია, რომ ყველას ვინ მოთვალის. მაგრამ იმათგან ერთ-ერთი საღ ამბოვნებდას იმდენად მოკლებულია, რომ სრული წარმოდგენის შექმნისათვის აუცილებელია მისი აღნიშვნა.

ჩემი ღრმა რწმენით, ეჭვგარეშეა, რომ აფხაზეთის ტრაგედია იმდროინდელი ქართული ხელისუფლების მიერ იყო დაგეგმილი და გატარებული აფხაზეთის გასუბურების მიზნით, მაგრამ ამ საკითხის ორგანულ ნაწილს შეადგენს მეგრული კომპონენტი, რადგან აფხაზეთის მოსახლეობის 95%-ს შეადგენდნენ მეგრულ-ქართველები, რომლებსაც ისტორიულად ეკისრებოდა საქართველოსთვის აფხაზეთის შენარჩუნების მისია. მათ ჩამოერთვა ეს ფუნქცია. იმისათვის, რომ უკეთ შეეშაღებინათ ნიადაგი სამხედრო ექსპანსიისთვის, სამეგრელოს და მის მკვიდრ მოსახლეობას მოუწყვეს უწყვეტი ეგზეკუციები. ამით აფხაზ ხალხთან შემორიგების გეგმას ზურგი მოერღვა: ხალხმა გაიგო, თუ რა მზაკვრულ და დანაშაულებრივ პოლიტიკას ეწეოდა ხელისუფლება აფხაზეთში და განუღვა მთავრობას: სამეგრელოს მოსახლეობა, განსაკუთრებით გალის რაიონის მკვიდრნი არ წავიდნენ საომრად აფხაზების წინააღმდეგ. ამას მიუხედავად აფხაზეთში, ამიტომ ამბობდნენ მათი ლიდერები, კერძოდ სერგეი ბალაფი და ანრი ჯარბანი: „ჩვენ არ უნდა შევსულიყავით საზურგანაში, რადგან ვალულებს არ უომიათო ჩვენ წინააღმდეგ. ჩვენ ამით ომი წავაგვთ გალის რაიონში“.

მოგვიანებით, შევარდნაძემ თავისი გარემოცვით ხელმოკრულ წამოიწყო პროვოკაცია მარჯონის მოწყობით გალის დაბალ ზონაში და შეიარაღებული ნაწილები შეიყვანა გალის ტერიტორიაზე, რასაც მოჰყვა ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის განახლება.

აფხაზეთი მიხედნენ, თუ რა მიზნებს ისახავდა ქართული მხარე – აფხაზები მიადგნენ გალის რაიონს და შეაჩერეს წინსვლა, ამით გალის მოსახლეობას, სოხუმის დაცემის შემდეგ მეორედ მისცეს საშუალება, გასულიყვნენ სამშვიდობოზე.

სერგეი ბალაფი სამთავრობო დონეზე ქ. ათენში შეხვედრისას მეუბნებოდა: „შალვოვიჩ, вы знаете, что хотел Шеварднадзе когда устраивал очередную авантюру в Гальском районе, он пытался получить

неопровержимые факты по массовому уничтожению мирного населения Гальского района нашими руками, чтобы задействовать седьмой пункт Условия Совета безопасности ООН, который предусматривает силовое принуждение к миру. Мы не дураки были, поняли это и приостановили продвижение наших войск вперед, тем самым дали возможность несчастному населению Гальского района покинуть район и выйти в безопасную зону, в Зугдидский район. Вот каков ваш „великий“ политик. Он предаёт вас, а нас что, пощадит?! Ему нельзя доверять ни на шаг...“ Он вас, менгрельцев наравне, с нами, хотел уничтожить!“

მე ეს ყველაფერი ვიცოდი, მაგრამ ვლუმი, ან რა უნდა მეთქვა?! ფაქტი იმდენად აშკარა იყო, რომ ამის უარყოფა შეუძლებელი გახლდათ. მარტოს იცოფა, რაც ხეიფების ოჯახში მოხდა! დღესაც რეკავენ ნალენჯიხის ზარებში!!

მე ეს ყველაფერი პირში ვუთხარი ბატონ ედუარდ შევარდნაძეს მასთან აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოსა და მთავრობის წევრებთან შეხვედრის დროს. ეს ხდებოდა მისი მეორედ გალში 1998 წლის აგვისტოს თვეში შესვლისა და ჩადენილი მორიგი დანაშაულის შემდეგ დაახლოებით 1 თვის თავზე. ამ შეხვედრის დამსწრეთა ახსოვთ, ალბათ, ეს ჩემი მისდამი დაუფარავი საყვედური. დღემდე მიკვირს, როგორ გადავურჩი მას!

შევარდნაძის წინდაუხედავ საქმიანობაზე მეტყველებს ის ფაქტიც, რომ მან სამთავრობო დადგენილებით გააუქმა აფხაზეთის ლეგიტიმური ორგანო – უმაღლესი საბჭო. მას ამის იურიდიული უფლება, როგორც არაკონსტიტუციური მთავრობას, არ ჰქონდა. ეს საერთაშორისო სამართლის მიხედვით დაუშვებელი გახლდათ. ამაზე მიუთითა მას ამერიკაში ყოფნისას სახელმწიფო მდივანმა, ქალბატონმა მაღლენ ოლბრაიტიმ. ამის კვალობაზე, მივალნივ ე. შევარდნაძესთან შეხვედრას, როგორც დეპუტატმა აფხაზეთიდან. თითქმის ერთსაათიანი საუბრის შემდეგ შევთანხმდით, რომ აფხაზი დეპუტატებისთვის საჭირო იყო უფლებამოსილების აღდგენა, მაგრამ არა როგორც უმაღლესი საბჭოს აღდგენის მიზნით, არამედ უნდა შევქმენა დეპუტატთა ფრაქცია „დემოკრატიული აფხაზეთი“. მან იქვე გადაურეკა თავის ვიცე-პრემიერ თამაზ ნადარეიშვილს და უთხრა: „ნაპოა ჩემთან საინტერესო წინდადებები. მოგა შენთან, მოუსმინე მას და გაა-

კეთე ისე, როგორც გეტყვის!“

მე თითქმის ნახევარი საათი დამკირდა იმეღის შენობიდან ვანცელ-არიამდე. ამასობაში ნადარეიშვილს სახელდახელოდ მოუწყვია ბრიფინგი და გაუკეთებია განცხადება აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს ქართული ფრაქციის ბაზაზე უმაღლესი საბჭოს შექმნის შესახებ. როცა შევალნივ მასთან და გავიგე ამის შესახებ, შევფოთილი და განვეცხადე, რომ შევარდნაძესთან უმაღლეს საბჭოზე არ იყო საუბარი და მოვთხოვე, რომ გადაერეკა შევარდნაძესთან, რომ ჩამეყენებინა იგი ამის შესახებ საქმის კურსში, მაგრამ მან ამის საშუალება არ მომცა. ასე დეპუტატთა ფრაქცია „დემოკრატიული აფხაზეთის“ ნაცვლად აღდგენილი იქნა აფხაზეთის უმაღლესი საბჭო და მე ამირჩიეს თავმჯდომარის მოადგილე.

ეს თანამდებობა მანყობდა იმდენად, რამდენად ეს მაძლედა საშუალებას, მიმელო მონაწილეობა ქართულ-აფხაზურ დიალოგში, რომელიც ტარდებოდა გაეროს ეგიდით.

ასე აღმოჩნდი ამ შეხვედრებზე როგორც ქართული დელოგაციის წევრი და მივიღე მონაწილეობა ქართულ-აფხაზური შეხვედრის იანვარ-თებერვალ-მარტის რაუნდებში 1995 წელს მოსკოვში.

ერთი კვირით, ათი დღით ადრე ჩადიოდი მოსკოვში და ვხედებოდი იქ აფხაზური მხარის ლიდერებს – აფხაზეთის მთავრობის ვიცე-პრემიერს სერგეი ბალაფს და აფხაზური მხარის ხელმძღვანელს, პრეზიდენტ არძინბას, მთავარ მრჩეველს ანრი ჯარბენიას. ისინი ცალ-ცალკე ამოდიოდნენ ჩემთან სასტუმრო „მოსკოვის“ ნომერში, სადაც ჩვენს შორის პრინციპული საუბარი მიდიოდა იმაზე, თუ როგორ დაგვეჭოდა კონფლიქტი და დაგვემრუნებინა დევილი მოსახლეობა საკუთარ ადგილებში. ჩვენს შორის

ასეთმა უწყვეტმა დიალოგმა შედეგი გამოიღო.

ბოლო, მარტის თვის, მხარეების შეხვედრაზე, რომელსაც ესწრებოდნენ დელოგაციების წევრთა გარდა გაეროს წარმომადგენლები საქართველოში, ბატონი სტარჩენი, გაეროს თავმჯდომარის პირადი რწმუნებული, ბატონი სტოუნი და რუსეთის წარმომადგენელი ბატონი შორის პასტუხოვი, აფხაზური დელოგაციის ხელმძღვანელმა, ბატონმა ანრი ჯარბენიამ ასე დაიწყო: – „Сколько бы мы не встречались в таком формате, результаты не будет. От этого ничего не изменится: от этого масло маслянее не будет“. აქ ჩაერთო საუბარში შორის პასტუხოვი: – „А что это значит?!“. ბატონი ჯარბენი პასუხობს: – „Считаю, что надо переходить на двухсторонние встречи“. ისევ პასტუხოვის რეპლიკა: – „А что, Россия мешает?!“

აქ ვხედავდი, რომ პასტუხოვს ჯარბენია ჩიხმი შეჰყავდა და მამინვე ჩავერთე დიალოგში: – „Борис Николаевич, нам понятна ваша озабоченность. Мы все хорошо знаем какую роль сыграла Россия в нашем конфликте и как она заинтересована в его урегулировании. Мы, грузинская делегация, разделяем точку зрения господина Джергеня. Дайте нам возможность встречи и диалога между нами, и если мы договоримся и к чему-нибудь придём, вынесем это на ваш суд. Мы хорошо понимаем, что без участия России и представителей ООН, грузино-абхазский конфликт не может быть урегулирован“. ჩემი გამოსვლა სინქრონულად გადაუთარგმნეს გაეროს თავმჯდომარის რწმუნებულს, ბატონ სტოუნს და მან დაუყოვნებლივ განაცხადა: – „Пусть встретятся и договорятся, тогда нам придется лишь утвердить их совместное решение!“.

ანრი ჯარბენია:
თქვენზე ახლოვანი ჩვენ
არავინ გვახვს: ნაპო, შეხე-
და შენ თავს და შეიძლება
მე — ჩვენ სახის ერთნაირი
ნაპოვო, თინა და თვალის
ფარი გვახვს, საერთო
ენას კი ვერ
ვპოულობთ.
რატომ?..

ასე დამთავრდა ძალზე მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებით ჩვენი მოსკოვი შეხვედრების მესამე რაუნდი. ასე ჯერჯერობით მე ქართულ-აფხაზური კონფლიქტი დაუბრუნეთ სანაყის მდგომარეობას – დაუბრუნეთ საქართველოში!

თავის დროზე შევარდნაძემ შიდასახელმწიფოებრივი, რეგიონული კონფლიქტი გაიტანა ქვეყნის ფარგლებს გარეთ და გადააქცია იგი ინტერნაციონალურ კონფლიქტად, რაც, ჩემი ღრმა რწმენით, არასწორი ქმედება იყო. ამით მან აფხაზურ მხარეს მიაჩნა დამოუკიდებელი ქვეყნის საერთაშორისო სამართლის სტატუსი და მიუტანა მას მოლაპარაკებების მაგიდასთან. ეს იყო ქვეყნის უდიდესი დიპლომატიური მარცხი.

მეორე დღეს ჯერჯერობით და მე კიდევ ერთხელ შეხვედრით ერთმანეთს და

შემდეგ შევთანხმდით, რომ უმაღლეს საბჭოს აფხაზური და ქართული დეპუტატთა ფრაქციების წარმომადგენლები პირველ შეხვედრას გავმართავდით მომდევნო კვირის თავზე ქ. გალში. აფხაზური მხრიდან ამ შეხვედრაში მონაწილეობას მიიღებდნენ სერგეი ბალაფი, ალექსანდრე ანქეაბი, დავით ფილია და თავად ანრი ჯერჯერობა. ქართული მხარის მონაწილეთა ვინაობა არ დაგვიზუსტებია, რადგან ეს საკითხი ჩემს უფლებამოსილებას აღემატებოდა. ასე ვაგვიცხადებ ბატონი ჯერჯერობა და, როდესაც გადიოდა ოთახიდან, კარი გააღო და ისევ შემომბრუნდა, მიყვარდნო კარს ზურგი და მითხრა: – „Нам спешить надо, а то нам помешают“.

მე შევეკითხე, ვინ-მეთქი? პასუხი იყო: – „Ваши!“ ის სწორი აღმოჩნდა. მან ეს ინიანსწარმეტყველა!

ნელი. პირიქით, გამოთქვამდა წყნას და სინანულს ჩვენ შორის შექმნილი ვითარების გამო. ბატონი ჯერჯერობა ხშირად მეუბნებოდა: „Да, Напо, ближе вас у нас никого нет и почему к нам так агрессивно относиться! Считаете нас безродными, пришедшими незвезно откуда, тогда как ещё со времён Геродота и Страбона, наши предки _ абазги и абслы проживали здесь, а вы их считаете грузинами, тогда как грузин ещё в природе не было. А ваш Ингороква в своём лженаучном „Георги Мерчул“ пишет что в Колхиде проживали одни месхи и не было никаких абхазов. Впрочем, он не упоминает и вас, менгрелов. Так скажите нам, абхазам, где наша родина, почему обращаетесь с нами так, как-будто мы занимаем ваши, грузинские зем-

ваш современник Ингороква, Джемал Гамахария в своём объёмистом труде утверждает, что Абхазия всегда была исторической областью Грузии. Как могло это быть, когда не было единой Грузии, а Абхазия ещё в 1810 году, под протекторатом Менгрелии, ещё при императоре Александре-I вошла в состав Российской империи. Вот такова историческая правда. Мы, Абхазы, тоже читаем и хорошо знаем где правда и где ложь! Мы согласны, что наши предки не занимали такую территорию, какой является нынешняя Абхазия, поэтому согласны поделить её по Кодори или Гумисте и жить рядом с вами. Ближе вас у нас никого нет: Напо, посмотри на себя и на меня _ у нас одинаковые черты лица, цвет кожи и волос и почему мы не находим общий язык?

დამხმარებოდა, მაგრამ მან ჩემი თხოვნა არ შეისმინა და უპასუხოდ დატოვა. მითხრა, რომ ამასწინათ ესაუბრა მას და უხერხულია მისი მზუნველობა, მთხოვა ხელშეკრულების პროექტის ასლი მიმეცა მისთვის და ის გადაუგზავნიდა მას, ცოტა მოგვიანებით. სხვა რა უნდა მექნა, ვინდებ მას და მივეცი დაოკუმენტის ერთი ეგზემპლარი...

ამ დროს კარს ადევს კარგად ცნობილი რამზ სიჭინავა, თამაზ ნადარეშილის ხელისუფლების ერთ-ერთი წამყვანი პერსონა, ნადარეშილის სულიერი მეგობარი და ისიც ცნობა ამ დოკუმენტს. ეს მე ცუდად მენიშნა, მაგრამ სხვა ვამოსავალი არ მქონდა.

იმ დღესვე გამოვემგზავრე თბილისს და დილაადრიან მივაბრუნე შევარდნაძეს რეზიდენციას იმელის შენობაში. აუესხენი საქმის ვითარება შევარდნაძის აპარატის უფროსს, ბატონ პეტრე მამრაძეს და ვთხოვე მას მოეწყო ჩემი შეხვედრა ბატონ შევარდნაძესთან. დილიდან საღამომდე ვიჯექი ბატონი ედუარდის მისაღებში. ვინ არ შედიოდა და არ გამოდიოდა, მაგრამ მე არავინ მაქცევდა ყურადღებას. ასე მაყურებდა პეტრე მამრაძემ შევარდნაძის მისაღებში ორი მომდევნო დღე უშედეგოდ. მაიმედებდა, ძალიან გადატვირთულია და იგი აუცილებლად მივიღებო. არასდროს გამჭირვება აღერ მასთან შეხვედრა, ახლა კი ხდებოდა გაუგებარი რამ. მესამე დღეს, საღამოს, ტელევიზიით გამოცხადდა, რომ გალის შემოგარენში, სოფ. მახუნჯიაში პარტიზანებმა მოაწყვეს ტერაქტი, სადაც დაიღუპა აფხაზური პოლიციის შვიდი მაღალჩინოსანი. მაშინ მივხვდი, თუ რამიც იყო საქმე. ნადარეშილიმ ეს ერთ-ერთ შეხვედრაზე დიმილით მითხრა: – „მე იმ დღეს ვიყავი საქმის კურსში“. მე შეხვედრის თვალეში და ისე განვეცხადე, რომ არავფერი მიოქვამს.

აი, ასე ჩამალეს შევარდნაძის ხელქვეითებმა ეს სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი შეთანხმებები აფხაზურ მხარესთან. რა უნდა დაეარქვათ ამას, გარდა უდიდესი მადიანობისა, შემამფლობელო მადიანობისა!!!

მე ჩემს ყოველ სიტყვაზე პასუხს ვავემ!

ტერაქტის და აფხაზეთის პოლიციელების დაღუპვის გამო აფხაზეთში გამოცხადდა ერთგული გლოვა. აფხაზეთში უარი განაცხადეს ყოველგვარ შეხვედრაზე!!!

ასე იქცა ჩემსა და ჯერჯერობის შემუშავებული და ოფიციალურ სოხუმთან შეთანხმებული დეკლარაციის დაბრუნების პროექტი ფარატიანა ქალაქად და შევარდნაძემ შეუნარჩუნა ქართულ-აფხაზურ კონფლიქტს საერთაშორისო სტატუსი. საბოლოოდ დავრწმუნდი, რომ უმაღლეს დონეზე ადგილი ჰქონდა უარცხდენტო ლაღატს, დაეტოვე ნადარეშილის უმაღლესი საბჭო და მივებრუნე ჩემს პროფესიულ საქმიანობას.

ეს არის ქართული ხელისუფლების და აფხაზეთის ქართულ დროშასა და ლოზუნგებს ამოფარებული, ცრუ პარტიოტების საგმირო საქმეების მოკლე ექსკურსი. ყველას მოგანა ერთ საგაზეთო წერილში შეუძლებელია. მჭერა, რომ ყველა, ვინც ვაყენებამ წერილს, მიხვდებო, თუ რომელ მხარეს მიუძღვის ლომის წილი აფხაზეთის ტრაგედიასა და მის გასხვისებაში.

ნაპო მისხია, აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს წევრი, ნეიროქირურგის დოქტორი, პროფესორი, სამედიცინო უხუცესთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე.
(დასასრული მორიგ ნომერში)

თუ როგორ გასსპისდა იბი



პაპა ლორთქიფანიძე და ანრი ჯერჯერობა



ბორის პასტუხოვი

განვიხილოთ ჩვენ მიერ შედგენილი აფხაზეთში დეკლარაციის დაბრუნების პროექტი. მან დაადასტურა ხელის მოწერით ეს პროექტი და თქვა, რომ თუ მივალნიეთ ამ პროექტის რეალიზებას, მაშინ ჩვენი საქმე უკეთ წავაო. ჩემს შეკითხვაზე, ეს მისი პოზიცია იყო თუ ოფიციალური სოხუმის?! მე არ დამაყალა და მითხრა: – „Вы обижаете меня, мой дорогой друг, это все согласовано с Сухуми, иначе как мог я подписать такой документ? Дай мне один экземпляр, и я его перегоню в Сухуми“.

აქ უნდა შევჩერდე აფხაზური მხარის ამ მეტად მნიშვნელოვან პერსონაზე. ანრი ჯერჯერობა იყო ვლადისლავ არძინბას მთავარი მრჩეველი და ყველაზე დაახლოებული პირი. სწორედ მასთან მიხედობდა ყველაზე უფრო ხშირად შეხვედრები და დიალოგი! ამიტომ ჩამოყალიბდა ჩვენს შორის გულახდილი ურთიერთობა და ურთიერთნდობა. ის დიდი პარტიოტი იყო თავისი ხალხის, მაგრამ ის არ იმჩნედა ქართული მხარის მიმართ იმდენ აგრესიას, როგორც აფხაზური მხარის ზოგიერთი სხვა წარმომადგე-

ლი, თუდა ჩვენი უფროსი თანამშრომლები, როგორც ბატონი ანრი ჯერჯერობა, რომლებიც ხშირად მოდიოდნენ ჩვენთან და ვადავლებდნენ, რომ ჩვენს მიერ შედგენილი პროექტი არაა რეალური და ვთხოვდით, რომ დაეხმარებოდნენ ჩვენს მიერ შედგენილ პროექტში. მე ვუპასუხებდი, რომ ეს პროექტი არაა რეალური და ვთხოვდით, რომ დაეხმარებოდნენ ჩვენს მიერ შედგენილ პროექტში. მე ვუპასუხებდი, რომ ეს პროექტი არაა რეალური და ვთხოვდით, რომ დაეხმარებოდნენ ჩვენს მიერ შედგენილ პროექტში.

ლევან მგალობლიშვილი: ჩვენი მთავარი პრიორიტეტია ნდობის აღდგენა!

მწარა, რომ ჩვენი ახალგაზრდების მეტი ჩართულობით და სახალხო დიპლომატიის წყალობით, მალე შევამყირებთ სოხორეს მასთან, რაც ჩვენთვის ასე ძვირფასია, – ამის შესახებ აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარე ლევან მგალობლიშვილმა საახალწლო მილოცვაში განაცხადა, რომელიც მისი „ფეისბუქის“ ოფიციალურ გვერდზე გამოქვეყნდა.

მთავრობის თავმჯდომარე ძირითად აქცენტს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენასა და ქვეყნის სამშვიდობო პროცესებში ახალგაზრდების ჩართულობის გაზრდაზე აკეთებს. „მოგესალმებით ძვირფასო თანამოქალაქენო, ჩემო ძვირფასო აფხაზეთელებო ენგურის ორივე მხარეს, გილოცავთ, ახალ 2025 წელს! გისურვებთ მშვიდობიან, ძლიერ და ერთიან საქართველოში ცხოვრებას. დარწმუნებული ვარ, რომ ჩვენი ხელისუფლების პრაგმატული სამშვიდობო პოლიტიკის შედეგად შევძლებთ ჩვენი უმთავრესი მიზნის მიღწევას, აფხაზეთიდან ჩვენი დროებით დეკლარირებული მოსახლეობის საკუთარ სახლებში დაბრუნებას! ჩვენი ქვეყნის წარმატებულ მომავალს განათლებული ახალი თაობა ქმნის – ძალა, რომელიც ორიენტირებული უნდა იყოს სამშვიდობო ინიციატივების

გაძლიერებაზე და ამ გზით ქვეყნის ევროპული მომავლის უზრუნველყოფაზე. სწორედ ჩვენი კონსტრუქციული თანამშრომლობით და საერთაშორისო თანამშრომლობისთან აქტიური პარტნიორობით შევძლებთ ქვეყნის იდენტობის, მრავალფეროვანი კულტურის და მდიდარი ტრადიციების გათვალისწინებით მშვიდობიან განვითარებას“ – აღნიშნა აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარემ.

„2025 წელს აფხაზეთის მთავრობის საქმიანობის მთავარ პრიორიტეტს განათლების, ჯანდაცვის, ადამიანის უფლებების დაცვის, ეკონომიკის სფეროების განვითარება, ქართულ-აფხაზური ურთიერთობების გაღრმავება, სამშვიდობო-ჰუმანიტარული ინიციატივების განხორციელება, სამოქალაქო ინტეგრაცია, ნდობის აღდგენის მხარდაჭერა და სახალხო დიალოგისკენ მიმართული შესაძლებლობების გაძლიერება წარმოადგენს. უალტერნატივოა ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა და აფხაზეთში აფხაზი ეთნოსის გადარჩენა, რომელიც ახლა გაქრობის საფრთხის წინაშეა, – აცხადებს ლევან მგალობლიშვილი.



ლევან მგალობლიშვილი

ზურაბიშვილს განიკარგონ ისინი, ვინც ღელს თანამებრძოლებად მიიჩნია!

მესამე გვერდიდან

რადგან ის ხელმძღვანელობდა ამ ყველაფერს და ხელმძღვანელობდა პასუხისმგებელი. ასე რომ, მას განიკარგონ ისინი, ვინც ღელს თანამებრძოლებად მიიჩნია. ამიტომ არ მგონია, რომ ზურაბიშვილმა მოახერხოს ვინმესთან კოალიციის შექმნა. თანაც, მის უკან ერთადერთი ძალა, რაც იდგა, იყო მისი თანამდებობა და ეს ძალა აღარ აქვს.



ტილებას და შესაძლოა მანაც არ იცოდეს, როგორ მოიქცევა. თუ ამ დაპატიჟებაში იგულისხმება, რომ ტრამპს სურს ამა თუ იმ პოლიტიკოსის მის გვერდით ხილვა, ეს ცალკე საკითხია, თუმცა არ მგონია, ტრამპს გვერდით სკამი მოთავსებული ჰქონდეს, რომ ამ სკამზე შემდეგ ზურაბიშვილი დასვა.

რამდენად უნდა ველოდეთ, აშშ-საქართველოს ურთიერთობების გადატვირთვას მას შემდეგ, რაც ჯო ბაიდენის ადმინისტრაციას დონალდ ტრამპის მმართველობა ჩაანაცვლებს? უნდა აღინიშნოს ტრამპის დამოკიდებულება ჩინეთთან დაკავშირებით.

რა თქმა უნდა, ძნელი სავარაუდოა გადატვირთვა, თუკი

დაპირისპირება იქნება ტრამპსა და ჩინეთს შორის და ჩინეთი გაივლის კავკასიაზე. გვახსოვს, მაშინ პომპეომ გაგვაფრთხილა, რომ აქ ჩინეთი არ შემოუშვებო. ჩინეთის წინააღმდეგ ძალიან აფოფრთხილი რომ იყო ტრამპი, ეს ფაქტია. დღევანდელი შესაძლოა ჩინეთთან დაკავშირებით პოლიტიკა ტრამპმა შეცვალოს, განსხვავებულად იყოს ნაწარმოები და არ იყოს მიჩნეული, ვინც ჩინეთს გაეკარება, ისინი დაისაჯონ. თუკი ისე მოხდება, რომ ჩინეთი და ამერიკა ერთმანეთს კი არ დაანგრევენ, გადაინაწილებენ მსოფლიოს ქვეყნებს, მაშინ ჩვენ შეიძლება გადავრჩეთ.

რუსეთი თანდათან კარგავს მსოფლიო პოლიტიკის მნიშვნელოვანი პოლუსის სტატუსს და მდგომარეობას, დაახლოებით, ჩრდილოეთ კორეის დონეზე რჩება და ჩინეთის თემა მოდის წინ. თუ ამერიკა თავიდან აირიდებს ჩინეთთან დაპირისპირების შესაძლებლობას, სავარაუდოა, რომ ეს ჩვენზეც აისახოს, მაგრამ როგორ აისახება, ამის პროგნოზირება ჯერჯერობით ძალიან ძნელია.

შეიძლება საქართველომ და, ზოგადად, კავკასიამ მოახერხოს ორივეს ინტერესი – აშშ-ს და ჩინეთის – დაკმაყოფილებული იყოს კავკასიის ამ დერეფნით და რომელიმეს მოგება-ნაგებობა არ იყოს საუბარი, მაშინ ეს ჩვენ გადაგვარჩენს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ჩვენ ისევ რთულ მდგომარეობაში აღმოვჩნდებით. ასე რომ, გადატვირთვის მსურველი ამ შემთხვევაში ორივე მხარე უნდა იყოს.

ნიკო ჩოხელი

საქართველოდან უხმო ქვეყნის 91 მოქალაქე გააძევეს

შონაზან საქმეთა სამინისტროს მიგრაციის დეპარტამენტმა, მიმდინარე წლის ნოემბერ-დეკემბრის თვეებში სხვადასხვა ქვეყნის 91 მოქალაქე ქვეყნიდან გააძევა.

უწყების ინფორმაციით, გაძევების პროცედურის ფარგლებში, ნაწილმა საქართველო ნებაყოფლობით დატოვა, ნაწილი კი მიგრაციის დეპარტამენტის მიერ ჩატარებული ღონისძიებების შედეგად იძულების წესით იქნა გაძევებული საქართველოდან.

შესაბამისი კანონმდებლობის საფუძველზე, ნოემბერ-დეკემბრის თვეებში ქვეყნიდან გაძევებულ იქნენ ირანის, ალჟირის, ინდოეთის, მაროკოს, შრი-ლანკის, ეგვიპტის, პაკისტანის, ნიგერიის, ერაყის, თურქეთის, აზერბაიჯანის, რუსეთის, თურქმენეთის და სხვა ქვეყნების მოქალაქეები.

გაძევებულ პირთა შორის, რომელთა მიმართაც შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიგრაციის დეპარტამენტში დაინციო გაძევების პროცედურა, არიან უცხო

ქვეყნის ის მოქალაქეები, რომლებიც მიმდინარე წლის ნოემბერ-დეკემბერში, თბილისში მიმდინარე აქციებში მონაწილეობდნენ და სასამართლოს მიერ შეეფარდათ სხვადასხვა ადმინისტრაციული სახდლები – ჯამში 25 პირი. მათგან 10-მა უცხო ქვეყნის მოქალაქემ უკვე დატოვა საქართველოს ტერიტორია.

მიგრაციის დეპარტამენტმა, 2024 წლის მონაცემებით, საერთო ჯამში ქვეყნიდან 430 უცხო ქვეყნის მოქალაქე გააძევა, რაც 126% -ით აღემატება წინა წლის ანალოგიურ მაჩვენებელს.

შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიგრაციის დეპარტამენტი წარმოადგენს ქვეყნის შიგნით უკანონო მიგრაციის წინააღმდეგ ბრძოლაზე პასუხისმგებელ ორგანოს. მის მთავარ კომპეტენციას წარმოადგენს საქართველოში სამართლებრივი საფუძვლის გარეშე მყოფი უცხო ქვეყნის მოქალაქეების გამოვლენა და საქართველოდან გაძევება.

რობერტ ფიცო კიავს ემუქრება

სლოვაკეთის პრემიერ-მინისტრის რობერტ ფიცოს განცხადებით, მისი მთავრობა განიხილავს ზომებს უკრაინის მიერ რუსული გაზის ტრანზიტის შეწყვეტის საპასუხოდ – უკრაინული მფლობელების ცნობით, ამის შესახებ ფიცომ სოციალურ ქსელში გავრცელებულ მიმართვაში განაცხადა.



მისი თქმით, უკრაინის გავლით რუსული გაზის ტრანზიტის შეწყვეტა „ზელენსკის დივერსიაა“ და რომ ამის გამო მისი ქვეყნის ბარალი წელიწადში 500 მილიონ ევროს შეადგენს.

მან დაადასტურა, რომ სლოვაკეთის მთავრობის წარმომადგენლები მომავალ სამუშაოს ბრუნვაში ტრანზიტის შეჩერების საკითხს განიხილავენ. სლოვაკეთის პრემიერის თქმით, მისი ქვეყნისთვის ვითარებიდან ერთადერთი გამოსავალი არის გაზის ტრანზიტის აღდგენა ან კომპენსაცია თითქმის 500 მილიონ ევროს დანაკარგისთვის.

ბრიუსელში მოლაპარაკებების შემდეგ სლოვაკეთის პრემიერ-მინისტრი კოალიციური საბჭოს მონაწილეს გეგმავს, რის შემდეგაც მინისტრთა კამინეტის სხდომა გაიმართება, რომელზეც კოალიციის პარტნიორები შესაბამის ზომებს განიხილავენ.

„პარტია Smer-SD-ის სახელით ვაცხადებ, რომ მზად ვართ, კოალიციაში მოლაპარაკება ვაწარმოოთ და შევთანხმდეთ ელექტროენერჯის მინორების შეწყვეტაზე

და სლოვაკეთის ტერიტორიაზე მყოფი უკრაინის მოქალაქეების მხარდაჭერის მნიშვნელოვან შემცირებაზე.“ – აღნიშნა ფიცომ.

ევროპაში გაზის ფასი კავსტროფულად მატულობს!

სააგენდო „მლუმბერგე“ გაზის გაძვირებას სამი ფაქტორის კომბინაციით ხსნის. პირველ მიზეზად ევროპაში რუსული გაზის ტრანზიტის შეჩერება დასახელდა. მეორე მიზეზი არის ის, რომ ნორვეგიის ქალაქ ჰამარფსენში თხევადი ბუნებრივი აირის ქარხანამ კომპრომისის გაუმართაობის გამო მუშაობა 9 იანვრამდე შეაჩერა. მესამე ფაქტორად კი ჩრდილოეთ ევროპაში ცივი ამინდი სახელდება, რამაც გაზის მოხმარება რეგიონში გაზარდა.

მწარლის ხელხმაში საუბარო აკიდო

3066 ჩვენი გაზეთის აქტიური მკითხველია, წლების განმავლობაში აუცილებლად მიაქცევდა ყურადღებას ჯამბურ სარდლიმ-შილის პუბლიცისტურ ნააზრევს, რომელიც, გვარის შესაბამისად, თითქოს ბრძენი მხედართმთავარივით გადაწყურებს ბრძოლის ველს და სამშობლოს თანამედროვე სატყუარის პირუთვნელად ამსახველ სტრატეგებს – პროფესიული ოსტატობით ანდობს საუკუნოვანი გამოცემის – „საქართველოს რესპუბლიკის“ ფურცლებს.

რომ გვეგონა, სასურველი ძველი კოლეგა და მეგობარი მორიგი აქტუალური წერილით შეიარაღებული გვეწვია, აღმოჩნდა, რომ თურმე შობა-ახალი წლის წინ მისთვის გზა ახალ ასპარეზზე უნდა დაგველოცა, თანაც ერთბაშად, როგორც ორი ლიტერატურულ-შემოქმედებითი ჟანრის ნაწარმოების ავტორისთვის.

სამისოდ გამოცდილმა კალმოსანმა ორიგინალურ ხერხს მიაგნო – უარი თქვა ტრადიციულ წინასიტყვაობასა თუ ერთ შემთხვევაში სარჩევზე და სათქმელზე პირდაპირ გადავიდა, რითაც, უპირველესად წიგნიერი საზოგადოება რჩება მოგებული, რადგან ინტერტა ბოლომდე უკვდავია და ერთი ამოსუნთქვით გადიხარ ფინიშზე.

მსაც მიმართავენ პერიოდულად. სად წყვილია და სად ნათელი, სად სიმართლეა და სად – სიცრუე, როდესაც ვიღაც ცდილობს ავიხსნას, თვალეგს ხუჭავ და ყურებს იყრებ...

არანაკლებ მრავლისმთქმელია შემდეგი სტრატეგები:

სიჩუმე, როგორც სიყარაილე... აქ ყოფნას, იქნებ, არც ჰქვია ყოფნა?

უზარმაზარი სათამაშოები აღადამიანებს თავზე დაჰყრია.

პოეტური კრებულის ბოლო ლექსში, რომელსაც „სადიდებელი“ ჰქვია, ჯამბურ სარდლიმ-ვილი გულწრფელად გვიმხელს თავისი სულის განწყობას:

საკუთარ თავთან საუბრები ხვედრია ჩემი, სადაც მივიღვარ, მსურს თუ არ მსურს, ცხოველს მივართევ, ცხოველების სარკე მატერის საზღვრებს ვერ სცდება, მხოლოდ სინდისთან კამათში ჩანს ჩემი სიმბაღე... მამის ძალას ვგრძნობ, სისხლში გამჭადარ ნიჭის სილაღეს, გულისფიცარზე გაშიშვლებულ

საბას სრამლევი

ჯამბურ სარდლიმ-ვილი

საბას სრამლევი (გამომცემლობა „მერიკა“). რედაქტორები – ანდრო გელუპაძე და სულმანაი თამაზ ტყეშელაშვილი, დიზაინერი – გიორგი ჯაფარიძე.

ეს გახლავთ ერთ მძივად აკინძული წინაპართა ხალხური სიბრძნე, მარად რომ გვეხმარება ჭეშმარიტების შეცნობაში და სწორი გადაწყვეტილების მიღებას გვიადგამს. დიხა, ალბათ რამდენჯერ გვსმენია ცხოველებისეული მიკროისტორიების, გაუხუნარი მახვილსიტყვაობის შესახებ, მაგრამ ამ წიგნიდან მანაც გვერ ახალს ვიგებთ. მართლაც, სიცრუის სიბრძნე უკვდავია და თანამედროვე საბას გულწრფელი ცრემლებიც...

მსხვერპლი (გამომცემლობა „მერიკა“). რედაქტორი – ნათია მორჩაძე. ამ პოემაში, ერთი შეხედვით, დღევანდელი მისი ხიბუხიუხი შესტყდებიან პერსონაჟები, სამისოდ კი მისტიკასა თუ ურჩხულე-

ფუნჯს დავაჭენებ; მეც მიხდა შევქმნა ქალისგან ჩემი სამყარო, თავს, ერთხელ მაინც, უკვდავების მივცე უფლებმა და არ ვიცოცხლო იმიტომ, რომ ბოლოს დამმარხონ!..

მოკლედ, ძვირფასო ბატონო ჯამბურ! უდიდესი ადამიანური ფუფუნებაა საკუთარი გრძობის საჭეთმპყრობელი გახდეთ და საკუთარი თავისუფლება საკუთარი ნიჭით გამოძერწეთ. „საბას ცრემლები“ მცირე პროზის შესანიშნავი ნიმუშია, „მსხვერპლი“ კი ადამიანური სამღერავისა და ზნეობრივი სიმაღლის ჭეშმარიტი საგალობელი.

ეს ორი და სხვა მრავალი, გილოცავთ 2025 წლის შემობრძანებას და სამშობლოს გამოთლიანება-გაერთიანებას გისურვებთ!

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციის სახელით გია პლატონიშვილი

პური ჩვენი არსობის

წერილი 2

მაკარონის წარმოება საქართველოში

მაკარონის წარმოების კონსერვს წარმოადგენს, რომელიც მზადდება ხორბლის ფქვილისა და წყლისგან, ზოგჯერ მას სხვა ნივთიერებების სახით უმატებენ გამამდიდრებლებს – კვერცხს, ხორბლის წებოვანადას. მაკარონის წარმოება უკვე ადრეული უკაცია ფქვილსა და პურს შორის, რადგან ცხიმის მოშავადების სტადია უკვე გავრცელებულია და საკვებად გამოყენების მიზნით მას სჭირდება ხანმოკლე ხარშვა. ამიტომაც სასურსათო უსაფრთხოების თვალსაზრისით



იგი მნიშვნელოვანი პურპროდუქტების შემადგენელი ნაწილია.

მსოფლიოში ბევრს საუბრობენ მაკარონის წარმოების შესახებ, ზოგიერთი მიიჩნევს რომ მისი სამშობლო ჩინეთია, უმეტესობას მაინც რომ მაკარონის სამშობლო იტალიაა. დღეს იტალიური მაკარონი საუკეთესოა და მთელ მსოფლიოში მოთხოვნილია. არსებობს ასეთი ისტორია: იტალიაში ერთ-ერთი ტავერნი მუშატრონის ქალიშვილი პატარა ბავშვთან თამაშობდა სარეცხის თოკზე ჩამოკიდებული ცომისაგან დაზოგული გრძელი მილებით. ამბობენ, რომ სწორედ ტავერნის მფლობელი გახლდათ მაკარონის ავტორი, რომელმაც გააშრო და მოხარშა ეს ცომი და პოპულარობა მოუხვეჭა ამ პროდუქტს. ეს კაცი **მარკო არონი** გახლდათ (გზარული წარმოშობის იტალიელი). მეორე ვერსიით მაკარონის სახელწოდება რომელიმე კარდინალს ეკუთვნის, რომელმაც ასეთი ცომი დაინახა მავიდაზე და შეჰვიკვლა „ო-მაკარონე!“ იტალიურად ნიშნავს „ო, რა შესანიშნავია“.

მესამე ვერსიით მაკარონის სამშობლო ჩინეთია. იქ მას ბრინჯის ფქვილისაგან ამზადებდნენ. არის ვერსია, რომ XIII საუკუნეში ბერძენმა მზარეულმა დაამზადეს მაკარონი. პირველად მაკარონი გვიგუნდა ცნობილ ნაწარმოებში „დეკამერონი“, რომელიც იტალიელი მწერალის ჯოვანი ბოკაჩოს ეკუთვნის. დღეს იტალიაში მაკარონს ყველაზე წერილ მიღებს ემილიან, საშუალო ზომის უნოდებენ „მეცო ციტას“, ყველაზე სქელს კი – „ციტას“.

XIX საუკუნეში ერთ-ერთ უფროსს ნერდინენ, რომ ცნობილი კომპოზიტორი **როსინი** მაკარონის უბადლო მოზადების ისტორია იყო, ხოლო ცნობილი იტალიელი მხატვარი **სოფი ლორენზა** 1972 წელს მთელი წიგნი მიუძღვნა მაკარონის რეცეპტებს და ამ წიგნს „მეტიის რეცეპტები უნდა“. წიგნმა მთელს მსოფლიოში გაიტეჯა სახელი. განსაკუთრებულია მსახიობის რეცეპტი – „მაკარონი პომიდვრის სოუსით“.

ძალიან საინტერესოა საქართველოში მაკარონის წარმოება და მასთან დაკავშირებული საკითხები.

მაკარონის ქარხანა 1937-38 წლებში იქნა აშენებული ნავთიულის, სამგორის ქუჩაზე, რომელიც აწარმოებდა მაკარონსა და ვერმიშელს – 15-20 ტონას. მისი პირველი დირექტორი უადრესად განათლებული ინჟინერი **ალექსი ჭიჭიძე** გახლდათ.

1937 წელს ქარხნის კოლექტივი 7 ნოემბრის ადღეს მონაწილეობდა, მოხდა სრულიად კურიოზული ფაქტი – ქარხნის მანქანას ტრიბუნის წინ საბურავი ჩაეფუშა, ეს ფაქტი შეფასებულ იქნა როგორც მავნებლობა. ალექსი ჭიჭიძე დააპატიმრეს და ციხეში მოაშინებინეს. უმძიმესი წლები გაატარა მან გადასახლებაში. ძალიან რთული იყო თავის

გატანა, მაგრამ ალექსიმ ამას სასწაულებრივ გაუძლო და დაბრუნდა საქართველოში. ალექსი ჭიჭიძის დამთავრებული ჰქონდა ლენინგრადის ტექნოლოგიური უნივერსიტეტი, მასთან ერთად ჯგუფში სწავლობდა, შემდგომში საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ალექსეი კოსიგინი, რომელმაც თბილისში ყოფნისას მოიკითხა ყოფილი თანაკურსელი და მეგობარი ჭიჭიძე, შევარდნაძემ მაშინვე მოძებნა ალექსი ჭიჭიძე და „საქურმრეწვის“ დააწყებინა მუშაობა, სადაც გავიცანი კიდევ ეს შესანიშნავი, განათლებული, ძვირფასი კახელი კაცი, წარმოშობით ხაშშიდან.

1990 წელს თბილისში მაკარონის ქარხნის დირექტორი გახლდათ ახალგაზრდა, ძალზე საინტერესო პიროვნება **გია სიხარულიძე**, რომელმაც მოინდომა ქარხნის გადაბრუნება. ამისთვის საქართველოს კვების მრეწველობის სამინისტრომ (მინისტრი გახლდათ რეინკონი) მოსკოვში მიავლინა „საქურმრეწვის“ მაშინდელი მთავარი ინჟინერი **იური ოსიაოვი**. სადაც მიმდინარეობდა დანადგარების გამოფენა, წარმოდგენილი იყო მშენებარეული ფორმა „მინეოს“, სპაგეტის შესანიშნავი მაკარონის წარმოების მთელი ხაზი. სულ 9 თუ 10 ასეთი ხაზი იყო გამოფენილი განაწილებული სხვადასხვა რესპუბლიკაში. დიდი მონდომებითა და მეცადინეობით იური ოსიაოვი შეძლო, ერთი ხაზი საქართველოში ჩამოეტანა.

როდესაც ეს ხაზი ჩამოეტანეს, მაკარონის ქარხანაში ის ვერ დაეტია. **გია სიხარულიძე** ძალიან დანაშაული, მაშინ სამინისტრომ მიიღო გადაწყვეტილება ახალაშენებულ თემის პურის №8 ქარხანაში, ცალკე სააბრუნო დაემონტაჟებინათ ეს დანადგარი, რომელიც სპაგეტის ტიპის მაკარონს აწარმოებს. ხაზს ემსახურება სულ 2-3 კაცი, რადგან ყველაფერი ავტომატიზირებულია. მოგვიანებით ამ ხაზს შესაფუთი მანქანაც დაემატა. აღსანიშნავია **იოსებ კუხიანიძის** (თემის პურის ქარხ. დირექტორი) და **ჯუღოლოთაძის** დიდი ღვაწლი დანადგარის დამონტაჟებიდან შპს პროდუქციის გაშვებამდე. უნდა აღინიშნოს ერთი უცნაურობაც – მიუხედავად ასეთი დანადგარისა, ქართულ ჯარს და მრავალ ორგანიზაციას უცხოეთიდან შემოტანილი მაკარონს აწვდიდნენ, რაც მართებული არ იყო. ფაქტია, რომ დროს ხელშემწყობი ღონისძიებები არ გატარებულა.

2007 წელს თბილისში ავროპორტის გზაზე, ერთ-ერთ ნისქვილში მაკარონის მარტივი დამამზადებელი დანადგარი დამონტაჟეს. ასეთი დანადგარები ირანში და აღმოსავლეთის სხვა მრავალ ქვეყანაში გახსოვთ, როგორც დრო იყო – მიიწვიეს მაშინდელი პრეზიდენტი **საკაშვილი** და გამოაცხადეს ტელევიზიით – საქართველოში პირველად დაინახა მაკარონის წარმოება და დასაქმდა 1500 ადამიანი, რაც არ შეესაბამებოდა სიბერტლეს, თუმცა მაშინ ასე აზიარებდნენ ყველაფერს. ამ ცრუ განცხადებამ და პრეზიდენტის მაქიაობამ აღმამბუთოდა და ვაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ დავეწერე წერილი სათაურით –

რა უნდა გააკეთოთ, რომ ოჯახში კეთილდღეობა და სიბოძირე გაქონდეთ

შობა ქრისტიანულ სამყაროში ერთ-ერთი ყველაზე დიდი და გამორჩეული დღესასწაულია. უსთავარი დროიდან ჩვენი წინაპრები ამ დღეს განსაკუთრებული სიხარულითა და პატივისცემით აღნიშნავენ და გარკვეული წესებით შეიმუშავეს, რომელთა დაცვითაც ფიქრადნენ, რომ ოჯახში დიდ სიკეთეს, სიმშვილესა და სიყვარულს შეიტანდნენ.

სადღესასწაულო სუფრაზე ხშირად ათავსებდნენ მოციქულთა რაოდენობის კერძს, ანუ სუფრაზე 12 კერძი იყო. ამ დღეს უარს ამბობდნენ ხორცის, ზედმეტად ცხიმოვანი საკვების მიღებაზე. გარდა ამისა, არ იყავდნენ შავ ტანსაცმელს და არც სუფრის გასაფორმებლად იყენებდნენ შავ დეკორს. თეთრი სუფრა და ღია ფერის სამოსის არჩევა ამ დღისთვის იდეალურია, რადგანაც თეთრი სინამდის, სისუფთავის ფერია.

აუცილებლად საფუძვლიანად დაასუფთავეთ სახლი, წინასწარ მოამზადეთ სუფრა გასამლოცად, ჩამოკიდეთ სხვადასხვა დეკორაციები, მოაწესრიგეთ ნივთები. შობის ღამეს სახლის დალაგება არ შეიძლება. მნიშვნელოვანია, რომ ყველა ძველი და არასაჭირო ნივთი სახლიდან გაიტანოთ.

ამ დღეს რეკომენდებულია, ნაძვის ხის თავზე ვარსკვლავი მოათავსოთ და თუ შესაძლებელია, გაანათოთ. სანთლები ამ დღესასწაულის

„მაკარონი – ვერმიშელი უმუშვერობას ვერ უშველი“, რაზეც მწარედ მომხვდა კიდევ.

საკონდიტრო წარმოება საქართველოში

საკონდიტრო, ანუ ტკბილეულის წარმოების განვითარებას თუ თვალს გადავაგვლებთ, იგი



შორეული წარსულიდან მოდის და აღმოსავლური გავლენებით გამორჩევა.

ვაზეთში გამოქვეყნებულ წინა წერილში, რომელიც საქართველოში პურპროდუქტების წარმოებას ეხებოდა, აღვნიშნეთ, რომ ვეროპელი მოგზაური მარდენი XV საუკუნეში განმარტავს – პურთან ერთად სუფრაზე ტკბილი პური ვიხილეო, ანუ „ნაზუქი“. შეგახსენებ ქართულ ფილმსაც – „მაია წყნეთელი“, სადაც მეფესთან სტუმრობისას მაიას პატარა კახი მაქარაყინულს მიანვდის და როგორი ემოცია-რეაქცია აქვს ამ გმირს. მაქარაყინულიც იმ დროისთვის ძალიან პოპულარული და ერთობ ძვირი ნუგბარი იყო.

ძალიან საინტერესოა ფელაძეებისა და თათარის დამზადება, იგი ყურძნის ბადავისა და ფეჭილი მარცხელი ტკბილეულია. მისი მსგავსი ნუგბარი სხვა ქვეყანაში არ გვხვდება.

ჩვენში ტკბილეულის სერიული, საქარხნო წესით წარმოება დაკავშირებულია პირველი გერმანელი კოლონისტების შემოსვლასთან. წარმოადგენს, 1860-70 წლებში თბილისში იყო მეფეთუხუცეთა გილდია, რომელსაც გერმანელი კოლონისტები უძღვევდნენ. ყოფილი პლენხაივის, უფრო ადრე მიხეილის პროსპექტზე და მარჯანიშვილის ქუჩაზე შემთხვევითი კი არ ვახლოვთ ყოფილი საკონდიტროების გაჩენა. მათ დანიშნულ „რულისა“, „გალეტის“ და მისკეტებზე დამზადებული კრემიანი ნამცხვრების წარმოება, რომელიც მაშინდელი თბილისელებს ძალიან მოსწონდა და პოპულარული იყო. გასული საუკუნის 30-40-იან წლებში გაჩნდა მკირე ზომის საკონდიტრო საცხობები. უფროსი თათის ადამიანებს ახსოვთ ტკბილი კვერი და „სლოიკა“, ორცხობილა, მაქარაღამა, „კულირი“ და „კექსი“. იზრდებოდა ასორტიმეტი და საკონდიტრო ნაირსახეობა. გაჩნდა საფუძველზე საცხობები და „საპონიკეები“, რომელიც დიდი მონონებით სარგებლობდა. თბილისში უამრავი კაფე გაიხსნა, სადაც ძირითადად ტკბილეული, პურფუნიანული იყიდებოდა და ძალზე პოპულარული იყო. ამგვარი კაფეები მრავლად იყო დედაქალაქის სხვადასხვა უბანში.

1958-60 წლებში თბილისში ხომარაულის ქუჩაზე მწყობრში ჩადგა საკონდიტრო კომბინატი „შიორი“ – წლიური წარმოება 12,5 ათას ტონა, რომელსაც სათავები ჩაუდგა **კონსტანტინე თარხნიშვილი**, მან საკონდიტრო ნაწარმის თითქმის ყველა სახეობას – კერძოდ, კანფეტისა და შოკოლადის წარმოებას ქართული სახელმძღვანელოც მიუძღვნა. ეს წარმოება პროდუქციას ავზავნიდა მეგობრულ რესპუბლიკებში და მაშინდელ რუსეთის ფედერაციაში. საქართველოს მაშინდელ

პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში ფუნქციონირება დაიწყო შესაბამისმა ფაკულტეტმა, რომელიც ზოგადი ქიმიის ფაკულტეტზე დაინერგა. მას ჯერ „გემო კვების“ ფაკულტეტს უწოდებდნენ, შემდგომ კი მისი სტუდენტები ზოგადი ქიმიის და კვების მრეწველობის ინჟინერ-ტექნოლოგები გახდნენ. ამ ფაკულტეტზე ასწავლიდნენ თორნიკე ლალიძე, კოსტია ივანოვი, კონსტანტინე თარხნიშვილი, პროფესორი

რევაზ იაშვილი, პროფესორი **კ. გაგნიძე** და პროფესორი არჩავაძე, „ცნობილი ქიმიკოსი ნოლაიდელი, კანდელაკი, ცინცაძე“.

გაჩნდა ასეთი სპეციალობა – პურის, მაკარონის და საკონდიტრო ნაწარმის სპეციალისტები. ამ ფაკულტეტის პირველი კურსდამთავრებულნი იყვნენ **ჯემალ კალანდიაძე** და **ზაურ ლეყავა**, რომლებიც ჯერ პურპროდუქტების მოღვაწეობდნენ, შემდგომ კი ცხიმკომბინატის დირექტორი და მთ. ინჟინერი გახდნენ, **იური ოსიაოვი** – პურპროდუქტების მინისტრის მოადგილე, **გივი გვ**

ლენიძე – კვების მრეწველობის მინისტრის მოადგილე, რომელიც ჯერ ინსტიტუტში დარჩა და ლექციები კითხულობდა, შემდგომ კი ერთ-ერთი ძლიერი მინისტრის მოადგილე იყო.

ლევან ჯიბუტი – პურპროდუქტების ინსპექციის უფროსი, **ოზარ კაჭარავა** – თბილისის გენერალური დირექტორი, ტექ. მეც. დოქტორი, **გოგი ნიჭაძე** – საკონდიტრო კომბინატის დირექტორი, ტექ. მეც. დოქტორი, **ოზარ მგვარდიაძე** – საკონდიტრო კომბინატის მთავარი ინჟინერი, **ვიკა კბილაშვილი**, **გურამ მგვლაძე**, **რევაზ ოშიაძე** და სხვები, რომლებმაც თავისი შრომითა და მონდომებით კვალი დატოვეს კვების მრეწველობაში.

1968 წ. საკონდიტრო ქარხანა გაიხსნა ქუთაისში – დირექტორი **დ. ხურციძე**, რომელიც უმაღლესი დონის საკონდიტრო ნაწარმს უშვებდა, თბილისში ფუნქციონირებდა ყველა-სათვის ცნობილი საკონდიტრო „ფრანკია“, ტიპური (ერთნაირი არქიტექტურით, ასე შენდებოდა სოციალიზმის დროს) საკონდიტრო საცხობები ამენდა და გაიშვა საბურთალოზე, არდონის ქუჩაზე და 31-ე ქარხანასთან, ხელმძღვანელები **გივიტო მგრიძე** და **ლევან ნინუა**, ცნობილი კონდიტრები **ილო კირვალაძე** და **საცხობი** გახსნა გლდანში.

ნავთიულის ბაზრის მიმდებარედ 1969 წ. ამუშავდა მარმედალის ქარხანა. არდონის ქუჩაზე ბლოთების („ბუბლიკების“) ქარხანა ფუნქციონირებდა 1965 წლიდან, ხელმძღვანელი – **ვიკა ჩხვიძე**.

სამშენებლო, დღეს საკონდიტრო წარმოებამ უფრო წერილი წარმოების სახე მიიღო, გაჩნდა ცნობილი სახელები „მელას“ საცხობი, „ანტრეს“ საცხობი, „მადარტი“, „ლიკას“ საცხობი, გაიზარდა საკონდიტრო საწარმოებსა და პოპულარული საცხობებს შორის კონკურენცია, დაინერგა თანამედროვე ხედივები, გაჩნდა ინტენსიური ტექნოლოგიები, წინ წამოინია დანამატების თემატაც, თუმცა მთლიანობაში დარგს მკერი პროფესიონალური მიდგომა და მკერი ყურადღება სჭირდება, რადგან მნიშვნელოვანია დარგის ხელშემწყობი ღონისძიებები და სასურველია, დარგში აქცენტი იყოს აღებული განათლებულ ადამიანებზე, ვისაც შესაბამისი ცოდნა ექნებათ და არა მოყვარულთა დონეზე გაავრცელებენ მუშაობას.

მაღსახე დოლიძე, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს პურის მრეწველობის განვითარების თავმჯდომარე.

მნიშვნელოვანი ატრიბუტია. ამიტომაც ანთათ მევრი სანთელი, მოათავსეთ მაგიდაზე, ნაძვის ხესთან და მყუდრო გარემო შექმენით. გამოიყენეთ დეკორატიული ვერსიაც და სახლი გააფორმეთ. ასევე, თუ გაქვთ შუშის, ხის ფარანი, ისიც შეგიძლიათ გაანათოთ...



გზამკვლევი

პირველი ერთხელ – მაშინ, როდესაც გასულ 2024 სპორტულ წელს ქართველი ათლეტთა ისტორიული მიღწევებისათვის, მგრამ, ჯვაროსანთა ოლიმპიური სლოგანისა არ იყოს, დარწმუნებულნი ვართ, მომავალი სეზონის ფინიში უკეთესი შედეგების სადიდებელს დავაგვიგუნებთ, საამისოდ კი, მოდით, სავარაუდოდ წარმატებათა კალენდარს გავხელოთ.

იანვარი

10-12. ციგურებით რბენა. ევროპის ჩემპიონატი. ნიდერლანდები.

12-26. ჩოგბურთი. ავსტრალიის ღია ჩემპიონატი. მელბურნი.

12-10. თებერვალი. ფეხბურთი. ამის თასი. ყატარი.

14-2. თებერვალი. ხელბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი. კაცები. ხორვატეთი, დანი, ნორვეგია.

28-2. თებერვალი. ფიგურული სრიალი. ევროპის ჩემპიონატი. ტალინი (ესტონეთი).

თებერვალი

4-16. სამთო თხილამურები. მსოფლიო ჩემპიონატი. შვეიცარია (ავსტრია).

9. ამერიკული ფეხბურთი. სუპერბოული. აშშ.

10-21. ჰოკეი. ნ.პ. 4 ვარი. კანადა, აშშ.

12-23. მიატლონი. მსოფლიო ჩემპიონატი. გრისონსი (შვეიცარია).

16. კალათბურთი. ნ.პ. ყველა ვარსკვლავის მატჩი.

26-9 მარტი. სათხილამურო სპორტი. მსოფლიო ჩემპიონატი. ნორვეგია.

აპრილი

6-9. მძლეოსნობა. ევროპის ჩემპიონატი (დარბაზში). ნიდერლანდები.

16. რაგბი. ევროპის ჩემპიონატი. ფინალი.

უკეთესი, პიჯრე პარპან



18-19. ციგურებით რბენა. მსოფლიო ჩემპიონატი. საფრანგეთი.

18-30. ფრისტილი, სნოუბორდი. მსოფლიო ჩემპიონატი. შვეიცარია.

21-23. ძიუდო. გრანდ სლემი. თბილისი.

21-23. მძლეოსნობა. მსოფლიო ჩემპიონატი (დარბაზში). ჩინეთი.

24-30. ფიგურული სრიალი. მსოფლიო ჩემპიონატი. ბოსტონი (საფრანგეთი).

აპრილი

7-13. ჭიდაობა. ევროპის ჩემპიონატი. სლოვაკეთი.

15-18. კალათბურთი. ნ.პ. პლეინის ტურნირი.

23-27. ძიუდო. ევროპის ჩემპიონატი. პოდგორიცა (მონტენეგრო).

მაისი

1-11. პლაჟის ფეხბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი. სეიშელები.

9-25. ჰოკეი. მსოფლიო ჩემპიონატი. შვედეთი, დანი.

9-1 ივნისი. ველოსპორტი. ჯიროდი იტალია.

17-25. მაგიდის ჩოგბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი. ყატარი.

19-1 ივნისი. ფეხბურთი. ევროპის ჩემპიონატი (17 წ.). ალბანეთი.

21. ფეხბურთი. ევროპის ლიგა. ფინალი. ბილბაო (ესპანეთი).

23-25. ფეხბურთი. ქალები. ჩემპიონთა ლიგა. ფინალი. ლისაბონი (პორტუგალია).

25-8 ივნისი. ჩოგბურთი. როლან გაროსი. პარიზი (საფრანგეთი).

26-31. სპორტული ტანვარჯიში. ევროპის ჩემპიონატი. გერმანია.

28. ფეხბურთი. კონფედერეს ლიგა. ფინალი. ვროცლავი (პოლონეთი).

31. ფეხბურთი. ჩემპიონთა ლიგა. ფინალი. მიუნხენი (გერმანია). იშტიონი

4-8. მხატვრული ტანვარჯიში. ევროპის ჩემპიონატი. ესტონეთი.

5. კალათბურთი. ნ.პ. ფინალის სტარტი.

8. ფეხბურთი. ერთა ლიგა. „ა“ დივიზიონი. ფინალი.

11-28. ფეხბურთი. ევროპის ჩემპიონატი (21 წ.). სლოვაკეთი.

13-20. ძიუდო. მსოფლიო ჩემპიონატი. ბუდაპეშტი (უნგრეთი).

13-26. ფეხბურთი. ევროპის ჩემპიონატი (19 წ.). რუმინეთი.

14-6 ივლისი. ფეხბურთი. კონკაკაფის ოქროს თასი. აშშ, კანადა.

14-13 ივლისი. ფეხბურთი. საკლუბო მსოფლიო ჩემპიონატი. აშშ.

14-19. ფარიკაობა. ევროპის ჩემპიონატი. იტალია.

18-29. კალათბურთი. ევროპის ჩემპიონატი. იტალია.

23-29. 3-3-ზე კალათბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი. მონაკო.

26. კალათბურთი. ნ.პ. დრაფტი.

30-13 ივლისი. ჩოგბურთი. უიმბლდონი. ლონდონი (ინგლისი). იშტიონი

2-27. ფეხბურთი. ევრო - 2025. ქალები. შვეიცარია.

5-27. ველოსპორტი. ტურ დე ფრანსი. საფრანგეთი.

11-3 აგვისტო. საწყლოსნო სახეობები. მსოფლიო ჩემპიონატი. სინგაპური.

20-30. ფარიკაობა. მსოფლიო ჩემპიონატი. საქართველო.

სექტემბერი

20-24. მხატვრული ტანვარჯიში. მსოფლიო ჩემპიონატი. ბრაზილია.

22-7 სექტემბერი. ფრანგურთი. ქალები. მსოფლიო ჩემპიონატი. ტაილანდი.

22-27 სექტემბერი. რაგბი. მსოფლიო თასი 2025. ქალები. ინგლისი.

25-7 სექტემბერი. ჩოგბურთი. აშშ-ის ღია პირველობა. ნიუ იორკი.

27-14 სექტემბერი. კალათბურთი. ევრობასკეტი 2025. კვიპროსი, პოლონეთი, ფინეთი, ლატვია.

29. ფეხბურთი. ჩემპიონთა ლიგა. ძირითადი ეტაპის წილისყრა. საქართველო.

4-14. კრიგი. მსოფლიო ჩემპიონატი. ლივერპული (ინგლისი).

12-28. ფრენბურთი. კაცები. მსოფლიო ჩემპიონატი. ფილიპინები.

13-21. მძლეოსნობა. მსოფლიო ჩემპიონატი. იაპონია.

13-21. ჭიდაობა. მსოფლიო ჩემპიონატი. ხორვატეთი.

16-21. პლაჟის ფრენბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი (21 წ.). საქართველო.

21-28. ველოსპორტი. მსოფლიო ჩემპიონატი. რუანდა.

27-19 ოქტომბერი. ფეხბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი (20 წ.). ჩილე. საქართველო

15-19. ველოსპორტი (ტრეკი). მსოფლიო ჩემპიონატი. სანტიაგო (ჩილე).

19-25. სპორტული ტანვარჯიში. მსოფლიო ჩემპიონატი. ინდონეზია.

22. კალათბურთი. ნ.პ. რეგულარული სეზონის სტარტი. ნ.პ.ჩემპიონატი

1-8 ჩოგბურთი. ქალთა სეზონის ფინალი. რიადი (საუდის არაბეთი).

9-15. ჩოგბურთი. ვაჟთა სეზონის ფინალი. ტურინი (იტალია).

14-23. პლაჟის ფრენბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი. ავსტრალია.

27-14 დეკემბერი. ხელბურთი. მსოფლიო ჩემპიონატი. ქალები. გერმანია, ნიდერლანდები.

28-30. ჩოგბურთი. დევისის თასი. ფინალი. ბოლონია (იტალია). დ.პ.ჩემპიონატი

21-18 იანვარი. ფეხბურთი. აფრიკის თასი (მაროკო).

22. ფეხბურთი. მუნდიალი - 2026. ფინალური ტურნირის წილისყრა. აშშ.

კარატი

4 მედალი ქვეყნიდან



2024 წლის სპორტული სეზონის მიწურულს ქართველმა კარატისტებმა უნგრეთის ქალაქ ვეგრში გამართულ ყოველწლიურ საერთაშორისო ტურნირზე ოთხი მედალი (1 ოქრო, 2 ვერცხლი და 1 ბრინჯაო) მოიპოვეს. საქართველოდან შეტერებში მსოფლიოს ოთხგზის და ევროპის ხუთგზის ჩემპიონმა, მრავალი საერთაშორისო ტურნირის გამარჯვებულმა, შავი ქაშის V დანის მფლობელმა ზაზუნა მანარაძემ და მისმა შვირდამ, 12 წლის ანდრეას სანტაშვილმა იასპარავეს.

რინგზე

...ქინოეკრივი ბატონილდარის

რამდენიმე დღე და თეთრი სახლის ოგალურ კამინეტს ამერიკის 44-ე და უკვე 46-ე პრეზიდენტი დაუბრუნდება.

შევსებს ალბათ არც მოეხსენება, რომ შტატების პოლიტიკური მწვერვალის დაპყრობამდე დონალდ ტრამპმა სპორტშიც გამოავლინა ბიზნესმენის ალლო, თუმცა მთლად ია-ვარდით მოყვნილი არც აღნიშნული ასპარეზი ყოფილა.

კერძოდ, ამ თემაზე საუბრისას ვგულისხმობთ გლაზგო რეინჯერსის შექმნის ჩაშლილ მცდელობას, აგრეთვე ველოსპორტსა და ამერიკულ ფეხბურთში ნარუმატებლად ჩადებულ ინვესტიციებს, მგრამ მოსახლენი მაინც პროფესიულ კრივიში მოხდა.

დიახ, სწორედ მის სახელს უკავშირდება 18 წლის რინგის გენიოსის მაიკ ტაიმონის აღმოჩენა, რომელსაც თავისი ახლო მეგობრის დონ კინგის სახით ახალი პრომოუტერი მიუჩინა ბილ კეიტონის ნაცვლად, რომელიც, თურმე, დიდი თანხების გამომუშავების საშუალებას არ აძლევდა და მოგებული ბრძოლების პონორარეზიდან სოლიდურ პროცენტს უტეხავდა.

ყველაფერი კი 1988 წელს IBF-ის ვერსიით დაუმარცხებელ ჩემპიონ მაიკლ ლეინქსთან პირველი სუპერჩემპის ორგანიზებით დაიწყო, რამაც დახარჯული 11 მილიონის სამაგიეროდ მოგებული 25 მილიონი დოლარი მოუტანა, სულ კი იმ მოვლენის შედეგად ატლანტიკ-სიტი კამინომ 344 მილიონი გამოიმუშავა.

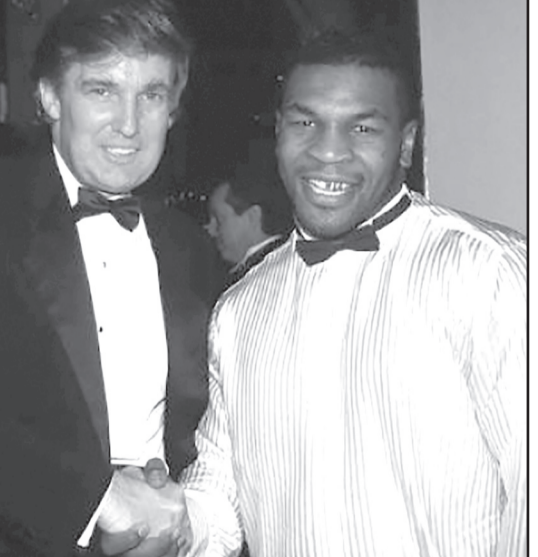
რაც შეეხება რკინის ლევენდის დემოტს, მან პირველივე რაუნდში ნოკაუტით გაიმარჯვა, რის შემდეგაც ყოფილ მენეჯერთან სასამართლო დავაში ფინანსურ მრჩევლად სწორედ სახელმწიფოს მომავალი მეთაური დანიშნა.

მოკლედ, აქედან მოყოლებული, ნოკაუტების მეფის კარიერა მთლიანად კინგის და ტრამპის კონტროლს დაექვემდებარა, რაც მისი კარიერისთვის მოგვიანებით საშედისწერო აღმოჩნდა - კინგი დაკავებული გახლდათ ბრძოლების ორგანიზებით, ტრამპი კი მოკრივეს იყენებდა, როგორც კამინოს სახეს. უფრო მეტიც - მეგობრივი მიაჩნვებს, რომ დასახლებულმა დეუტამ გადაწყვეტი მიიღო შეიტანა მაიკის ზედმეტი ფუფუნებითა და

განვივრებით გარყვნაში... სებათა შორის, ტრამპი მონაწილეობდა მასტერ დავლასთან იმ ჩხუბის ორგანიზებაშიც, რომელიც ტაისონმა ტიტული დაკარგა, რადგან არ მომზადებულა შეხვედრისთვის და ლოთოთის პარალელურად ცოლთან გამოვრების სეცდას შეძახვებთან კოტრიალით იქარავედა.

გვერდს ვერ აწვევით 18 წლის დემირე ვაშინგტონის გაუპატიურებისათვის ციხეში მოხვედრის ფაქტსაც, როცა ტრამპმა ტაისონისთვის ადლოკატეები დაიჭირა და ითხოვდა დასპრობილგები მისთვის სავარჯიშო პირობების შექმნას. ტახტზე დაბრუნების ეს ცდა განწირული აღმოჩნდა.

დონალდის სპორტულ თავდადასავლგეს კი წერტილი 1991 წლის აპრილში მის მიერვე დასპონსორებული პოლიფოლდ-ფორმენის ბრძოლის გაუქმებით დაესვა, რაც ურავში აშშ-ის სამხედრო ოპერაციის დანებებით ახსნა.



საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი 1922 წლიდან

სადაც მართალნი განისვენებენ!



გარდაიცვალა ცნობილი ინჟინერ-ენერგეტიკოსი, თვალსაჩინო სახელმწიფო და საზოგადო მოღვაწე, თბილისის საპატიო მოქალაქე ნიკოლოზ (ნიკო) ლაიშვილი.

ბატონმა ნიკომ დაამთავრა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ენერგეტიკის ფაკულტეტი და მუშაობდა თბოენერგეტიკის კათედრაზე.

სხვადასხვა წლებში იკავებდა მაღალ სამთავრობო თანამდებობებს – იყო პარლამენტის სამი მოწვევის დეპუტატი, თბილისის მერი, სახელმწიფო მინისტრი, პრემიერ-მინისტრის მოადგილე.

ბატონი ნიკო თავმდაბალი და დარბაისელი, მეუღლე, შვილებზე და ახალგაზრდებზე დღემუდამ მზრუნველი, ყველასათვის კეთილმოსურნე და შემწე გახლდათ. მისი სახელი დიდხანს იცოცხლებს ახლობლებისა და საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის თანამშრომელთა გულში.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

უფალმა დაამკვიდროს ბატონი ნიკოს უკვდავი სული, სადაც მართალნი განისვენებენ.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის რექტორი, აკადემიკოსი **დავით გურბენიძე**

საქართველოს ენერგეტიკოსთა ასოციაცია ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს და უსამძიმრებს ბატონ ნიკო ლევიშვილის ოჯახს და სრულიად საქართველოს ღირსეული მამულიშვილის, გამოჩენილი სახელმწიფო და საზოგადო მოღვაწის, თბილისის ყოფილი მერის, დედაქალაქის საპატიო მოქალაქის, საქართველოს პარლამენტის სამი მოწვევის დეპუტატის

ნიკო ლაიშვილის

გარდაცვალების გამო. მისი სახელი დაუვიწყარი იქნება დედაქალაქისა და ქვეყნის საზოგადოებისთვის.

საქართველოს ენერგეტიკოსთა ასოციაციის სახელით – **ვაჟა მებრეველი**

გივი შულაროვი ოჯახით ღრმა მწუხარებით იუწყება უახლოესი მეგობრის, გამოჩენილი სახელმწიფო და საზოგადო მოღვაწის, მეგობრობის ეტალონის, მაღლიანი, კეთილი და სანიმუში პიროვნების

ნიკო ლაიშვილის

გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებს გარდაცვლილის ოჯახს.

გარდაიცვალა ნამდვილი თბილისელი ვაჟკაცი, ერთგული მეგობარი

ჯემალ ბაქიძე

უესამძიმრებთ მის ოჯახსა და ახლობლებს. **აჩიკო გობელია, იური ოსიპოვი, ზურაბ ცხიტიშვილი.**

თენგიზ ქავთარაძე ოჯახით სამძიმარს უცხადებს მადონა და საშა ნაჭყებებს მეუღლისა და სიძის, გამორჩეული პიროვნების

ნიკოლოზ (ნიკო)

შალვას ქე ქავთარაძის გარდაცვალების გამო.

არღვიწყება

ქალაქისა და ხალხისთვის თავდადებული კაცი ნიკო ლაიშვილის ხსოვნას



საქართველოს პურის მრეწველთა კავშირი ღრმა მწუხარებით იუწყება უკეთილშობილესი პიროვნების, საზოგადო მოღვაწის, თბილისის ყოფილი მერის, დედაქალაქის საპატიო მოქალაქის ნიკო ლაიშვილის გარდაცვალებას. ალბათ, ბევრმა არც იცის, რომ ბატონი ნიკოს უდიდესი მონდომებითა და მცდელობით, გასული საუკუნის 90-იან წლებში დედაქალაქის, და არამარტო დედაქალაქის, მოსახლეობა გადაურჩა შიმშილს და შეუმსუბუქდათ ის გაჭირვება, რომელიც სამოქალაქო ომმა და დაპირისპირებებმა გამოიწვია. მისი უშუალო თავდადება და კავშირებით მეგობრული რესპუბლიკებიდან შემოტანილი იქნა დიდი რაოდენობით სანჯავი, რომელმაც აამუშავა პურის ქარხნები.

მრავალ სიკეთესთან ერთად ესეც ერთ-ერთი მაგალითია იმისა, თუ როგორ უნდა იღვანოს კაცმა მშობლიური ქალაქისა და სამშობლოს კეთილდღეობისთვის. ასეთი ღირსებით სავსე ადამიანი გახლდათ ბატონი ნიკო, ნაღდი და ძირძველი თბილისელი. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი სული.

საქართველოს პურის მრეწველთა კავშირის სახელით, კავშირის თავმჯდომარე, ტექნიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი **მალხაზ დოლიძე**, საქართველოს პურპროდუქტების მინისტრის ყოფილი მოადგილე **იური ოსიპოვი**.

ოზარ ოსიყაშვილი

ბოლო არ უჩანს ერის ცნობილი შვილების სამარადისო სასუფეველში გადანაცვლებას. სამშობლოზე შეყვარებული კიდევ ერთი გულიანი კაცი გამოაკლდა ჩვენს რიგებს, კაცური კაცობის ნიმუში, ეროვნული ღირსების მატარებელი, რაინდული თვისებებით და სიკეთით სავსე, ჩვენი მეგობრობის და ძმობის გამლამაზებელი და გამამშვენებელი



ოზარ ოსიყაშვილი.

თავისი ცხოვრების მანძილზე, ბავშვობიდან გარდაცვალებამდე, კაცურკაცობის დროსა ატარა უმაღლეს დონეზე. ასეთი კაცებით სავსე იყო ჩვენი საქართველო, მაგრამ წლების მიმდინარეობამ გამოიწვია დეფიციტი ასეთი მამაკაცებისა.

მეგობრები

უმიძეისი ტრაგედია სოფელ საბერიოში



ხუთი ბავშვის სიცოცხლე ემსხვერპლა ოკუპირებულ ვალში მომხდარ ხანძარს. ცუცხელი სოფელ საბერიოში ჩოლარების სახლში გაჩნდა. მესამე მარტო მარტო ბავშვების გადარჩენა ვერ მოახერხეს. ხანძრის გამომწვევი მიზეზები ჯერჯერობით უცნობია.

აფხაზური ტელეგრაფების წინასწარი ინფორმაციით, ბებია გაბჭურის დანთებას ნათის და ბენზინის ნარევით ცდილობდა, რის გამოც ხანძარი გაჩნდა. ყველაზე პატარა დაღუპული 4 თვისაა. შემთხვევის დროს მცირეწლოვნები ბებიასთან ერთად იმყოფებოდნენ. მამყელებმა მხოლოდ ბების გადარჩენა შეძლეს.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია თანაგრძნობას აცხადებს ოჯახს და მთელ საგვარეულო-სანათესაოს ამ უმიძეისი მწუხარების ჟამს.

გიორგი კვირიკაშვილი:

ამბროლაურის აეროპორტს ნიკო ლაიშვილის სახელი მოუხდაბოდა

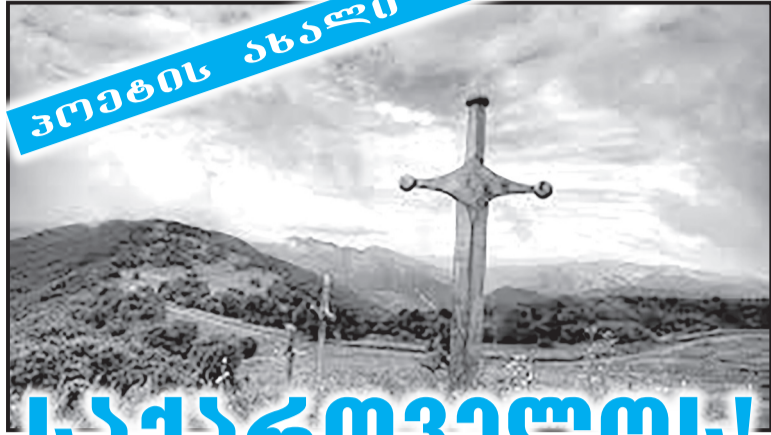
– პოზიტიური და ოდნავ გაკვირვებული „კაცო!“ და მერე პატარა დაფიქრებული პაუზა – ნიკო ლეიშვილმა ასეთი საუბრის წამოწყება იცოდა.

სულ რაჭაზე ან თბილისზე მესაუბრებოდა ხოლმე, პირადი საკითხით არასოდეს მოუმართავს. 2016 წლის ერთ დღესაც მოვიდა მთავრობის ადმინისტრაციის, ჩემს ოფისში. იმ დღის საუბარი ამბროლაურზე დაიწყო: „კაცო, ამბროლაურში ძველ დროს იყო ძალიან საჭირო აეროპორტი, სამხუხაროდ ყველამ მიიფიცა ეგ ამბავი...“ შევკვირვებ გუნდი იმ საღამოსვე, სასწაულად, ვიმუშა-

ვეთ ყველამ – რამდენიმე თვეში ნულიდან დავაპროექტეთ, ავაშენეთ და 2017 წლის ძველით ახალ წელს საზეიმოდ გავხსენით ამბროლაურის ულამაზესი აეროპორტი. საოცრად ემოციური დღე იყო. მეცხრე ცაზე ვიყავით ყველა და განსაკუთრებით იდეის ავტორი, ჩვენი ბატონი ნიკო.

ეს, უპირველესად, რაჭველების და, რა თქმა უნდა, დღევანდელი ხელისუფლების პრეროგატივაა, მაგრამ მოკრძალებულად ვიტყვი: იმ აეროპორტს ნიკო ლეიშვილის სახელი მოუხდაბოდა!...

საქართველო



საქართველო!

კახელი თუ იმერელი, მეგრელი თუ რაჭველი ხარ, დავით აღმაშენებლის გულისფიცარს აწერინხარ, შენ დიდგორის მძლეველი და შოთას ლექსის დამწერი ხარ! შენ მსოფლიოს დიდ რუკასე უფლის ტერფად ამჩნევინხარ,

კვლავ გიბეჭევენ? ფუი ეშმაკს — გამარჯვებებს ნახევრი ხარ, სიუვარული რომ ადიდო, ამისათვის გაჩენილხარ, უკვდავებში მოგიკითხონ, მოკვდავებში არ წერინხარ!

გიუმ ზარნაძე
1 იანვარი, 2025 წ.

უკრაინული მედია: ოლონდ ომი დათავრდეს და... ბერიშორიას დათვით!

შსსამხრეთში გაიზარდა უკრაინელების წილი, რომლებიც მზად არიან რუსეთთან ტერიტორიული დათმობისთვის ომის დასრულების მიზნით. ინტერნეტის ამის შესახებ უკრაინული გამოცემა UNIAN-ი კვივის სოციოლოგიის საერთაშორისო ინსტიტუტის მიერ 2024 წლის 2-17 დეკემბრის პერიოდში ჩატარებული გამოკითხვის შედეგებზე დაყრდნობით ავრცელებს.

იმ აღმნიშვნის წილი, ვინც კატეგორიულად ეწინააღმდეგება რაიმე დათმობას. თუმცა, მიუხედავად ყველა რთული გარემოებისა, დეკემბრის მდგომარეობით, უკრაინელების 51% ტერიტორიული დათმობების წინააღმდეგ გამოდიოდა (ოქტომბრის დასაწყისში ეს მაჩვენებელი 58%-ს შეადგენდა), — აღნიშნეს კვივის სოციოლოგიის საერთაშორისო ინსტიტუტში.



თავზოც ახალ ჰაზს ჰქვია!

5 იანვარს, დილის 05:10 საათზე, ტოკიოს კოტოს რაიონის ტოიოსუს თევზის მარბრებზე გამართულ წლის პირველ აუქციონზე ცისფერი ტუნა (თინუსი) 207 მილიონ იენად (1,3 მილიონი აშშ დოლარი) გაიყიდა, რაც ტუნაში ოდესმე გადახდილ ფასსა შორის მერვე ყველაზე მაღალი ფასია.

— თქვა 73 წლის მეფევე მახაპირო ტაკეუჩიმ იმ მომენტის გახსენებისას, როცა შაბათის დილით გიგანტური ტუნა დაინახა. „წლის პირველ ტუნას წარმატება მოაქვს. ჩვენ გვსურს ხალხის გაღიმება საკვების საშუალებით“, — თქვა შინჯი ნაგაომ Sushi Ginza Onodera-ს პრეზიდენტმა.



დღესასწაულთა დღესასწაული

7 იანვარს მთელი მართლმადიდებელი ქრისტიანული სამყარო, საქართველოს წმინდა მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია დღესასწაულს იესო ქრისტეს ხორციელად შობას. ...უფალმა თავისი გამოუთქმელი მონყალებით დაცემულ კაცობრიობას გამოსხნის აღთქმა დაუდო.



დაკარგავდა. წინასწარმეტყველმა დანიელმა გვაუწყა, რომ ქრისტეს მუყუფება დადგება მას შემდეგ, რაც ჩამოყალიბდება სამეფო სამყარო, როგორც რკინა, რომელიც ყველაფერს დაქვევს და დაარღვევს და რომ ქვეყნიერების მხსნელი იერუსალიმის აღდგენის შესახებ ბრძანების გამოსვლიდან 70 შვიდეულის შემდეგ მოველინება.

ნიშანდობლივია ისიც, რომ ქვეყნიური მეფის ნებამ მოუხმო იოსებს და მარიამს მეთლემისაკენ.

გიული ლიპარტია

თალიბანმა ფანჯრები აკრძალა ისეთ ადგილებში, საიდანაც შეიძლება ქალები ჩანდნენ

თალიბანის უზენაესმა ლიდერმა შაიბატულა ახუნდზადამ გამოსცა ბრძანებულება, რომელიც კრძალავს ფანჯრების გაკეთებას საცხოვრებელი შენობებისთვის, რომელთა წინ მდებარე ტერიტორიებს, როგორც წესი, ქალები გამოიყენებენ.

დაცული იყო ახალი სტანდარტები. ასეთი ფანჯრების არსებობის შემთხვევაში შენობების მფლობელებმა უნდა აავსონ კედელი ან ხედი სხვა საშუალებებით ჩაკეტონ.

„ქალების თვალთვალმა, რომლებიც საშობარეულოებში და ეზოებში მუშაობენ ან წყალს იღებენ ჭიდან, შესაძლოა, უხამსი ქმედებები გამოიწვიოს“, — ნათქვამია ბრძანებულებაში.



უხსოვრი პალუტის კურსი: აუშ დოლარი - 2.8158; აშრო - 2.8955; ბრიტანული გირპანა სტერლინგი - 3.4905; 100 რუბლი - 2.5197; თურქული ლირა - 0.0796; აზერბაიჯანული მანათი - 1.6563; 1000 სომხური დრამი - 7.0972.

საქართველო

გამომცემელი და მთავარი რედაქტორი სპარტაკ ქობულაია (599-36-00-35); რედაქტორის მოადგილე მამუკა ვაშაკიძე (597-22-07-04), შემოქმედებითი ჯგუფი: ალექს ასლანიშვილი, თემურ ქორიძე, ოთარ ტურაბეიძე, გია პლატონიშვილი, პიარისა და მარკეტინგის მენეჯერი რუსუდან ქობულაია (577-77-27-17), სტილისტ-კორექტორები: ნაირა კეკელია, მაია იორამაშვილი, ოპერატორი შორენა გვილია.

დამკაბადონებლები გიორგი მახარაშვილი, არჩილ სიხარულიძე. გაზეთის განახლებული ლოგოს ავტორი გიორგი ნადარეიშვილი

მისამართი: თბილისი, აკაკი წერეთლის N116

წერილები გამოგზავნეთ ელექტრონულ მისამართზე: sak@sak.ge

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. რედაქციის აზრი, შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

იხილეთ სტამბა „კოლორი“ გ. ბალდავასის №3. კოლორი ჯგუფი. UAC(უაპ)070.4(479.22) C-323. 2 009882 616932

რეკლამისთვის დაწვით: 577-77-27-17 rkobulia29@gmail.com ანგარიშის ნომერი GE90BG000000538329790

გაზეთის მომწოდებელი ნომერი გამოცემა ხუთშაბათს, 9 იანვარს